BUDAPEST, 1942. JANUAR 22. — II. ÉVFOLYAM 4. SZÁM.

ÁRA:
20 f

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

A SPANYOL AZUR-HADOSZTÁLY
KATONÁJA A SZOVJETFRONTON

Harc az európa

Életünk és jövendőnk csatája zúg a szovjetfronton, ahol Európa népeinek és fiai-inak java az ütközetek szakadatlan sorában, utólérhetetlen hősi erőfeszítésekkel veri vissza a vörös hordák támadásait. Ez a világtörténelem legnagyobb felmorzsoló hadművelete; — — kegyetlen téli hónapokban, vihartól korbácsolt pusztákon, északi és déli tengerek között tö életre-halálra, az egyik tábor földrehullásáig. Ez a nagy **világnézeti harc,** amelyet nem le-el hetett már a szellem, a meggyőzés fegyvereivel megvívni, mert **a bolsevizmus 170 millió em me ber koldúséletéből fegyvergyárat épített a világforradalom erőszakos kirobbantására.** A Moszkvában uralomra juttatott marxizmus mozgósította a nemzetközi zsidóságot és a jár nö mába hajtott népek sűrű tömegeit az európai kultúra ellen s **nincs és nem lehet többé ki id egyezés a fegyverek döntésére hajszolt viaskodásban.** A keleti háború **utolsó tele,** zord é gigantikus hősköltemény, amelynek minden sorát a szenvedés, a vérhullatás, az áldozatkész ség és a cselekvő, bátor akarat szenteli meg. **A közös sorstudat bajtársi érzésével tekintünk nü a frontok felé s nem feledjük egy percre sem emberfölötti megpróbáltatását Európa neme em katonáinak . . .**

AZ ÉSZAKI SARK KÖRZETÉBEN KEZDŐDIK AZ ARCVONAL, a Jeges tenger partvidékén, ahol finn testvéreink harcolnak 40 fokos hidegben, Dietl tábornok hegyivadászainak oldalán. ↑

DÉLEN PEDIG, az Azovi-tenger partvidékén az olaszok küzdenek a vörös rémuralom ellen, közös fronton, — Európáért! →

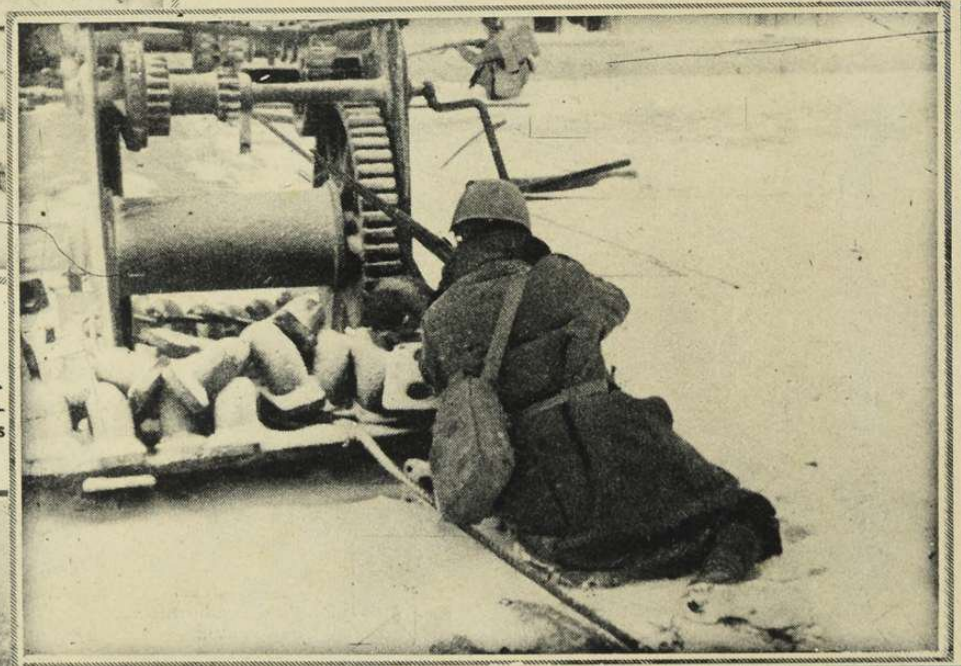

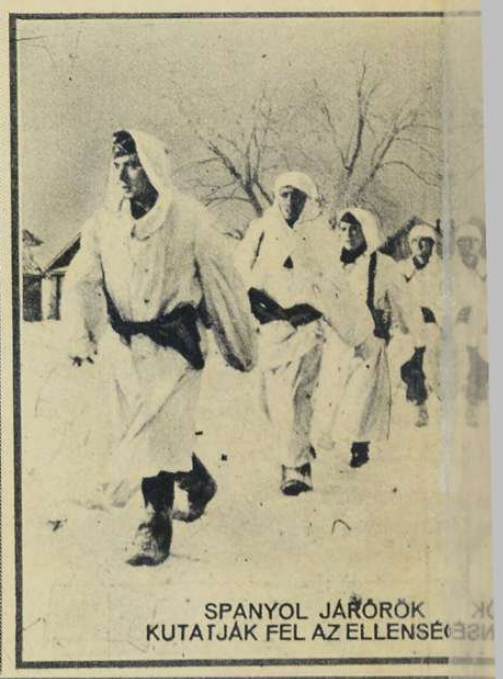

SPANYOL JÁRŐRÖK KUTATJÁK FEL AZ ELLENSÉ

← . . . ÉS FRANCIA ÖNKÉNTESEK MASÍROZNAK A HARCVONALBA.

MAGYAR HONVÉDEK GYŐZNEK S BIZTOSÍTJÁK A RENDET. →

VAD HÓVIHAROK ZÚGNAK a szovjet harctereken . . .

. . . s az emberi hősiség f múlja. a képzelőerőt a cs fagyott földeken dühöngő tákban . . . Európa háborúj a népek közös szabadság

szabadságért!

T KEZDŐDIK A SENKI FÖLDJE, EURÓPA ÉS A SZOVJET ARCVONALA KÖZÖTT.

z ellenség idáig lát a végtelennek tetsző síkságon s a legkisebb mozgásra megkezdődik a tüzelés . . .

A SENKI FÖLDJÉN SOHA SINCS NYUGALOM.

Bokrok, földhajlások s mélyedések bámulatraméltó kihasználásával kúsznak előre a járőrcsapatok kifürkészni a terepet s az ellenség mozdulatait.

MINT A SZELLEMEK →

suhannak előre a hősivatagon a német járőr katonái, még a puskát is szürke kendő takarja . . .

HALOTTI CSÖND A FRONTOK KÖZÖTT ELTERÜLŐ FALUBAN.

A járőr gyorsan átlendül a szegényes kerítésen s abban a pillanatban, — tüzet kap . . .

↑

↑ MEGKEZDŐDIK A KÖZELHARC.

Golyók szaggatják át a faházak falát. Láthatatlan az ellenség s mégis végezni kell vele gyorsan, mert a lövöldözés felveri a hosszú arcvonalat s az egyszerű járőrvállalkozásból hatalmas ütközet fejlődhetik ki...

↑ BAJTÁRSI SEGÍTSÉG!

A két arcvonal között merészen előnyomuló kis osztagok géppuskája kattog, fedezni az élcsapat tisztogató munkáját s meggyorsítani az eredményt . . .

← GYŐZELEM!

Felemelt kezekkel jelentkeznek a vörösök. A feladat: gyorsan összeszedni őket s visszakerülni velük a senki földjéről a fővonalba

→ SZOVJETKATONÁK-SZOVJETTÜZBEN.

A senki földjén elfogott vörösök lehúzódva baktatnak a parancsolt irányba, mert sürün fütyülnek a szovjetgolyók a pásztázott területen . . . A bátor járőr veszteség nélkül bevonul és öt foglyot jelent . . .

TÉLI SPORT A BALATONON

A magyar télisport-idény kimagasló eseménye a Balatoni Sporthét. A befagyott Magyar Tenger mindent feledtető látványa és végtelennek látszó, csillogó, síma jege idevonzza a télisport híveit és versenyzőit.

Az idei sportheti események Balatonkenesén játszódtak le. Változatos, színes program, szép versenyszámok tarkították a műsort, melynek kiemelkedő száma minden időben a balatoni sportok királynője, a vitorlás-szán. A síma jégfelületen úgy siklik tova duzzadó vitorláival zajtalanul és sebesen a szánkó, mint nyáron ugyanott a vitorláscsónak siklik; felejthetetlen élmény a versenyzőnek és felejthetetlen látvány a nézőnek.

Tízfokos hidegben zajlottak le a versenyek, de a nézők híven kitartottak, mert a látnivaló feledtette a csípős szelet. A vitorlás-számoktól a műkorcsolyázásig zajos sikert arattak a versenyzők és ismét tarkább, szebb és emlékezetesebb lett a Balatoni Sporthét évtizedes története.

Műkorcsolyázó-bemutató a Balaton jegén

„Nagytakarítás" a versenyek színhelyén

A fakutyázás remek sport; egyszerűbb is a vitorlázásnál — csak jókedv kell hozzá!

A vitorlást előkészítik. Ehhez már kell szaké lem, de figyelem és gondosság is

A budapesti jég tündérei a Balatonon

Jégtündérek Balaton jegé

Ötletes jelmez a műkorcsolyázó-bemutatón

A műsor nagy száma: a jégvitorlás-verseny. A karcsú vitorlást ketten is segítik startvonalra állítani — de azután a sirályok gyorsaságával siklik a szélben

HÉTRŐL HÉTRE

Az erős népek

nem tagadják le az élet és a harc nehézségeit s nem ringatják haszontalan álmokba a végső küzdelmekre hívott cselekvőerőt. A tétlen szemlélődés, a finnyás félrevonulás és a derűs, gyermeteg világszemlélet arról, hogy mások jóvoltából majd csak kivilágosodik körülöttünk a látóhatár, — bizony csak mákonya a gyengéknek... Az erős nemzet szembenéz a felvert viharral, leméri a veszedelmeket, állást foglal történelmi hivatása szerint s azután minden erejével a győzelem s a cél ügyét szolgálja. A másféle viselkedés csak végzetet zúdíthat reánk. Ezen a földön minden óriás feladat a miénk s végünk van, ha más végzi el helyettünk! „Magunk, vagy mások?" — kérdi Milotay István, megrázó, hatalmas vezércikkében, amelyet minden magyar el kellene olvasson, mert ez a kérdés uralja a magyar jövendőt. Magunk, vagy mások?... Világok elomlásának és születésének határmesgyéjén lángol a kérdés felénk s tudjuk, hogy néhány év megfeszített munkájától, hősi szellemétől s mély és igaz átalakulásától talán évszázadok magyar sorsa függ. Nem rakja senki az ölünkbe a jövendő érett gyümölcseit. Félre kell szorítani azt a langyos, tespedt, korlátolt nyárspolgári életfelfogást, amely a napon sütkérező légy boldogságával, a pillanatnyi állapotot örökkévalóságnak hirdeti. De a háború után sem lehet a magyar élet henye heverészés a learatott babérokon. Ahogy Milotay István írja: — „Az új Európa nem a kényelmes, nyugdíjas béke, nem az elmult küzdelmeken és megpróbáltatásokon való álmodozás Európáját jelenti. Végzetesen téved, aki azt gondolja, hogy bármilyen formát öltsön is ez az új Európa, s bármilyen helyet, bármilyen szerepet kapjunk benne, azt ingyen kapjuk, amiért nem kell megverekedni s ha már megkaptuk, nem kell majd érte más versenytársakkal továbbra is keményen megküzdeni. A népek, a népi, a nemzeti energiák egymásközti nagy versenyét semmiféle új Európa nem tudja végleges nyugvópontra juttatni, vagy éppen megszüntetni. Más formák között, de ez a verseny tovább tart s új feladatokat, új célokat, új erőfeszítéseket jelent számunkra is. De hogy tudjuk mindezt elvégezni, a magunk érdekeinek védelmében, továbbfejlesztésében, ha már most kiállunk a versenyből, a felkészülésből azzal a jelszóval, hogy mások majd úgyis mindent elintéznek helyettünk?..." Tudni ezeket a kegyetlen igazságokat, látni a feltornyosult veszedelmeket s a mulasztások irdatlan rengetegét — és mégis küzdeni bátran, a végvári vitézek hitével a jobb jövőért, — ez az igaz magyarság!...

Máté-Török Gyula

megszívlelésre és megvalósításra rendkívül érdemes gondolatot vetett fel a Nemzeti Figyelő hasábjain. A vitéz katona egyenes szavakkal támadja meg közéletünk egyik súlyos betegségét és a sajtóvisszaélések legférfiatlanabb módját, — a névtelen támadásokat... Ahogy Máté-Török Gyula írja: — „teljesen lehetetlen az az egyenlőtlen helyzet, hogy valaki nevének őszinte megnevezésével ír valamit s a kritikusának nem kell nevét megneveznie még akkor sem, ha bírálata az írót a szellemi halált mondja ki. A bíráló nem hajlandó a teljes egyenlőség és kölcsönösség alapján férfiasan kiállani és harcolni..." „Névtelenség, hangulatos, lehetőleg latin álnevek mögött megbújó tollforgatókat, ha még olyan művésziesen is tudnak törvényt ülni, mint lesipuskásokat ki kell űzni a szellemi bírálat tiszta templomából. Álarcot viselő bírák ítélete még akkor is hamis és megbízhatatlan, ha kivételesen igazuk van!" „A Sajtókamarának elvileg ki kellene mondania, hogy személyeket, egyesületeket, szellemi irányokat támadó és elítélő bírálatokat csak az író nevének feltüntetésével szabad közölni. Meglátjuk, hogy az oly szégyenletesen elburjánzott személyeskedés, szellemi kötekedés erősen csökkenni fog, mint ahogy csökkennie is kell. A bírálatok hangja is megfontoltabb lesz..." Máté-Török igazsága nyilvánvaló. Aki rákiabál másra, az legalább mutatkozzék be, ne csillag, álnév, betű, vagy ujságcím mögött, hanem a saját személyében. Rendes kívánság ez s magyar jellem sugárzik ki belőle...

Keitel vezértábornagy

Magyarország nagy vendége, az új világháborút vezető német katonanemzedék példát adó megszemélyesítője, Hitler Adolf birodalmi vezér és kancellár legbensőbb munkatársa volt a nemzetiszociálista birodalom hatalmas hadseregének

megteremtésében s az európai háború kitörése óta vezérének oldalán szolgálja páratlan tudással és munkateljesítménnyel a végső győzelem ügyét. Wilhelm Keitel 1882-ben született és 1902-ben avatták hadnaggyá. Nyolc évig szolgált mint hadnagy a német birodalom 46. tábori tüzérezredében s gazdag tapasztalatot gyüjtött a csapatszolgálatról és a legénység közvetlen vezetéséről. 1914-ben százados lett s a harctérre mint ütegparancsnok vonult ki. A háború alatt már vezérkari szolgálatot is teljesített, de csak 1923-ban léptették elő őrnagynak, 21 évi katonai szolgálat után. Semmit sem ajándékozott az élet ingyen a nagy katonának... Őrnagyi rangban Keitel a hadügyminiszterium szervezeti osztályába került s 1929-ben már ennek a fontos osztálynak vezetője volt. A nemzetiszociálista forradalom után Keitel a VII. hadtest parancsnokává kinevezett Reichenau tábornok helyét töltötte be a hadügyminiszteriumban s mint tüzérségi tábornok, 1938-ban, az újonnan felállított hadseregparancsnokság főnöke lett, s a birodalmi Vezér első munkatársa. A lengyel, a francia és a szovjet harcterek fényes hadműveleteivel Keitel neve is összeforrott s a magyar nemzet fiai, a történelmi teljesítmények elismerésének tiszteletével köszöntik hazájuk földjén Keitel vezértábornagyot.

A II. Zsidó Sárgakönyv

majd minden sorával egyetértünk s örömmel támogatjuk azt a feltörő zsidó szellemi irányzatot, amely emberileg közel áll gondolkodásmódunkhoz, mert nem is vagyunk antiszemiták, csak éppen zsidótlanitani akarjuk Magyarországot. Ha Izrael fiai vagy 10.000 kilométer távolságban élnének a saját országukban, szívesen utaznánk el oda, megnézni a zsidó gyári munkásokat, a földművelőket s a külön zsidóhadsereg katonáit, röviden, az önálló zsidóállam életét, amelyben minden fáradságos, nehéz munkát is a zsidók végeznek el, pénzen vásárolt és felügyelt más népek kihasználása nélkül. Ez volna az egészséges állapot, mert igy dolgozik minden nép évezredek óta, — a zsidóság kivételével... Egyszerű, könnyen érthető és alaptételeiben feltétlenül igaz elveket összegez a Zsidó Sárgakönyv, súlyos és kellemetlen igazságokat, amelyeket rikoltozva lehet visszaverni, ha antiszemiták irják le, de nehéz megválaszolni, ha tősgyökeres zsidók hirdetik... Bevallja ez a fontos könyvecske, hogy a zsidók beolvasztása lehetetlenség, mert Izrael népének 99 százaléka megtagadja a beolvadást, nem hajlandó megkeresztelkedni és ragaszkodik nemzeti vallásához. A számuk is túlnagy ahhoz, hogy beolvadhassanak s közel egy milliós zsidótömeget csak „kiküszöbölni" lehet a magyarság népi szervezetéből. Ez a folyamat elkerülhetetlen s a zsidó államalakítás dolgában, „nincs különbség Berlin és Washington között..." A zsidóság megcsalja önmagát, — irja a Sárga Könyv, — amikor hiszi és elhiteti, hogy múló jelenségről van szó s hogy visszaszorítása csak külső események divatos következménye: „A magyarországi zsidók közvéleménye jól tudja, hogy csak a zsidó államba irányuló szabad és szervezett kivonulás biztosíthatja jövőjüket. Az izraelita hitfelekezeti szervezetek asszimiláns vezetői azonban, eddig illetéktelenül beleszóltak a zsidóság politikai ügyeibe, lelki terror alatt tartották a zsidó fiatalok tömegeit és megakadályozták az igazi zsidó közvélemény minden megnyilatkozását..." Ezt a súlyos vádat zsidók hangoztatják, akik ismerik népük belügyeit s ismerik a helyzetet is és éppen ezért azt ajánlják, hogy a nagyhangú és eredménytelen struccpolitika helyett a magyarországi zsidóság fogadja el az elkülönülés gondolatát s készüljön fel a kivonulásra, mert „boldog, szabad és biztonságos zsidóélet, csak önálló zsidóállamban lehetséges..." Evvel az állásponttal szemben, nem vagyunk — antiszemiták...

Van-e remény?

— kérdezzük hangosan, hogy a hazánkban élő zsidóság szellemi vezetősége megérti a Zsidó Sárgakönyv komoly figyelmeztetését s a multbéli viszonyok reménytelen helyreállítására irányuló terrorja helyett megfogadja a jótanácsot és befolyását a kivonulás becsületes előkészítésére fordítja. Van-e remény okos viselkedésre az okosnak dícsért zsidóságnál? Ez a nagy és rejtélyes kérdés, amelytől a jövő békés és megértő alakulása függ. A Sárga Könyv szerzői tovább mennek állításunknál s azt hangoztatják, hogy a zsidó önáltatás könnyen végzetessé válhatik s „a magyarországi zsidóság elpusztulhat, s szinte bizonyos, hogy a háború végéig, — tehát még a háború befejeződése előtt, — mindenét elveszítheti, ha nem néz szembe a valósággal és a valóságos lehetőségekkel..." Igen, — önként kell befelé forduljon a zsidóság, amíg nem késő, felkészülni a jobb jövendőre, amely valahol Európán kívül várja. Ne próbálkozzék a zsidó Magyarország megreformálásával, amíg beteg népi lelkületét meg nem reformálta! A magyarságnak nincs szüksége zsidó munkásvezérekre, zsidó művészek és irók gárdájára, zsidó politikusokra s különösen nincs szüksége olyan álcázott héberekre, akik napestig kuruckodó üvöltéssel és nemzetiszínű szólamokkal, egyedül és kizárólag a zsidó érdekeket szolgálják. Ennek a szégyelnivaló játéknak gyúlékony anyagát ki kell vetni a magyar közéletből. A zsidó tehetségeket visszabocsájtjuk a zsidóság használatára. Ám legyen zsidó művészet, zsidó színház, zsidó ujság és kávéház, zsidó üzem és munkásmozgalom, csak vége legyen már egyszer a kétlakiságnak, a zavartkeltésnek és a világos frontok egybemaszatolásának. Nem veszi észre az „okos" zsidóság, hogy mit ártott közös ügyének az utolsó hetekben a Népszava zsidainak hazafias kicsapongása? Nem érzik az ilyen kétségbeesett és céltalan erőfeszítéseknek részben nevetséges és részben izgató ránehezedését a zsidókérdésre? Mert ha nem érzik, akkor már senki sem segíthet rajtuk, — még a III. Zsidó Sárgakönyv sem...

CIANO GRÓF

A hagyományos olasz-magyar barátság bajtársi ápolása vezette el újra Olaszország külügyminiszterét Magyarország földjére, ahol rövid látogatása alatt, a hivatalos ünnepségeken túl, a magyar nép s a főváros lelkes közönsége is örömmel üdvözölte. Ciano gróf megbeszéléseket folytatott a magyar miniszterelnökkel és kihallgatáson jelent meg a Kormányzónál. A fővárosból a népszerű olasz külügyminiszter a mezőhegyesi vadászatra utazott, majd Budapesten keresztül visszatért hazájába. Az utazással kapcsolatban a római „Gazetta del Popolo" a következőket írta: „Ezekben a napokban, amikor Ribbentrop és Ciano gróf Budapesten járnak, Magyarország Európa politikájának középpontjába került . . ."

CIANO GRÓF OLASZ KÜLÜGYMINISZTER BÁRDOSSY LÁSZLÓ MINISZTERELNÖK KÍSÉRETÉBEN MEGÉRKEZIK A PARLAMENTBE, A TISZTELETÉRE RENDEZETT FOGADÁSRA

CIANO GRÓF ÜDVÖZLI A FOGADÁS VENDÉGEIT

GRÓF SZÉCHENYI BERTALAN, A FELSŐHÁZ ELNÖKE FOGADJA AZ OLASZ KÜLÜGYMINISZTERT

BUDAPESTEN

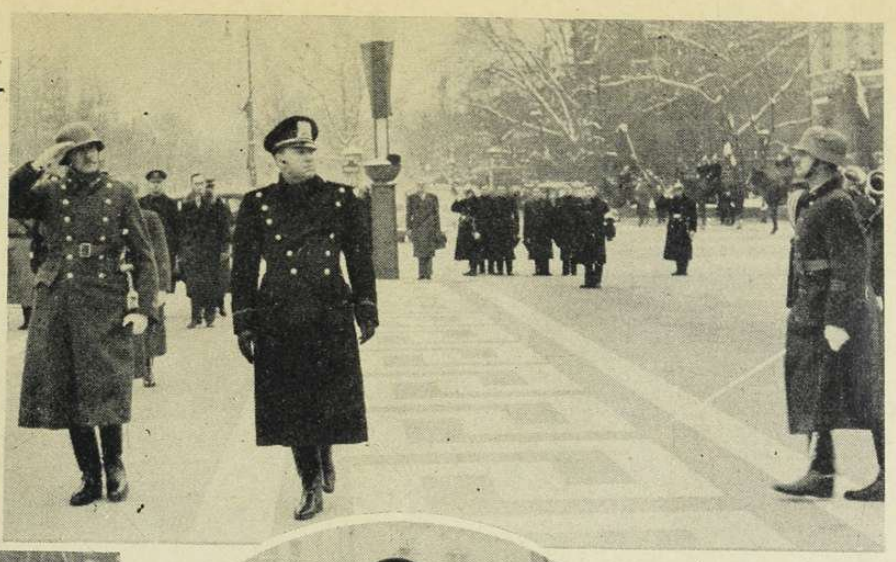

CIANO GRÓF DÍSZSZEMLÉJE
A HOSOK-TERÉN

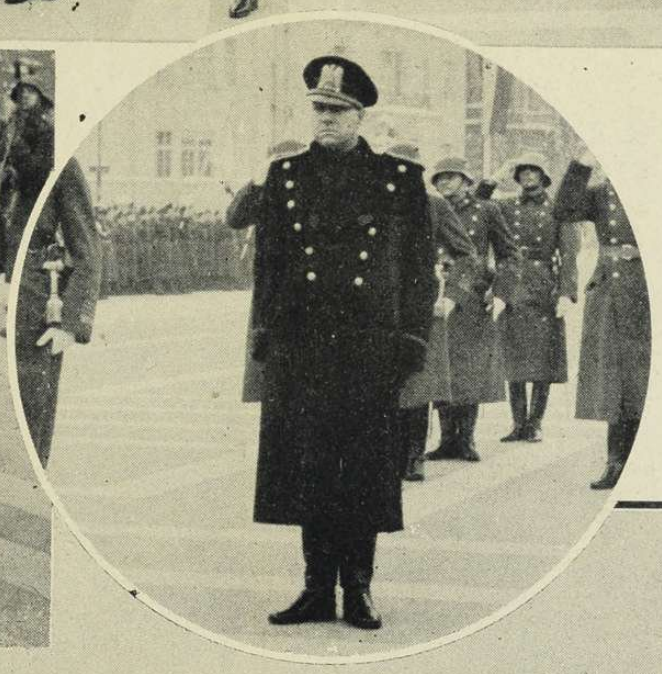

CIANO GRÓF IMRÉDY BÉLÁVAL BESZÉLGET A PARLAMENTI FOGADÁSON

CIANO TISZTELGÉSE A HŐSÖK-EMLÉKE ELŐTT

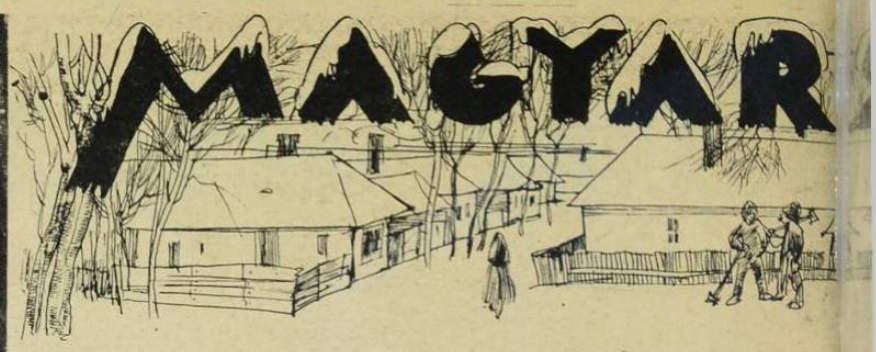

Fehér utak, szán, havas hídpillér: téli kép magyar faluból.

Nyitott félszer, szekerek, nyári szerszámok. A jó gazda körülnéz kis birodalmában.

Megbeszélés a községháza előtt...

Vidám szánkázás az árokparton.

Gazda szeme hízlalja a jószágot — de azért nem árt egy kis szemeskukorica sem...

Valósággal betemette a hó a magyar falut s bizony nehéz kínlódással érünk ki az állomásról a főútra, bekopogtatni valahol, hogy nem jövünk összeírni s nem is adót szedünk, hanem fényképezni akarunk a Magyar Futárnak... Hó fedi a fákat, a házak tetejét, a földeket, s ha a vihar végigszánt a porzó, csillogó fehérségen, magas pihedombok zárják el a közlekedést mindenfelé.

Bemenekült az élet a kis házakba, de azért nagy a sürgés-forgás a portán a téli hónapokban is. **A jó gazdánál ilyenkor is kevés a pihenő idő.** Jut a munkából mindenkinek a nagy családban. Az állatok etetése és gondozása, a szerszámjavítás, az aprójószág ellátása, a családi munka és a háborús időkkel együttjáró sok új nehézség növeli a munkát és a gondot.

A magyar gazdaember keveset panaszkodik, de értelmesen, világosan megmagyarázza, hogy hol nehezíti meg szívesen végzett munkáját a sok külső megszorítás. Ez itt az ősi, a gyakorlati élet, ahol az elméleti elgondolások nagy próbája folyik. Ezekben a kis házakban él a magyar jövendő és zsendül fel a tiszta, erős, új nemzedék. **Minden gondja, bánata, öröme a falunak, a magyarság közös ügye.**

Más világ, új világ elevenedik a falun. A nagyon szűkös petróleumvilágítás mellett szívesen olvas az öreg és a fiatal s erős az érdeklődés a világ és a nemzet dolgai iránt. Becsülete van a tudásnak s érzi mindenki, hogy a népek harcában a pallérozottabb értelem, s az erősebb közös akarat tör előre. **Erős, sok-sok százezer, jól vezetett, bőven termelő magyar kisgazdaság a falu álma a behavazott téli estéken, ahol népünk java várja a tavaszt és a megváltó munkát a szántóföldek barázdái között...**

A házban kézimunkázik a kislány. Ő is beszorult a szobába, itt meleg van és dolgozni is öröm.

Mérik a csecsemőt... — ha nem is fínom fehér mérlegen. Ma már tudják az asszonyok, hogy hány hetes korában mennyit nyom az egészséges gyerek!

FALU TÉLEN

← Legtöbb a munka az istállóban. A magyar gazda a szemével simogatja meg a jószágot; ha valami baja van, előbb észreveszi, mint az állatorvos. Ősi érzék kell ehhez és a jószág nagy szeretete...

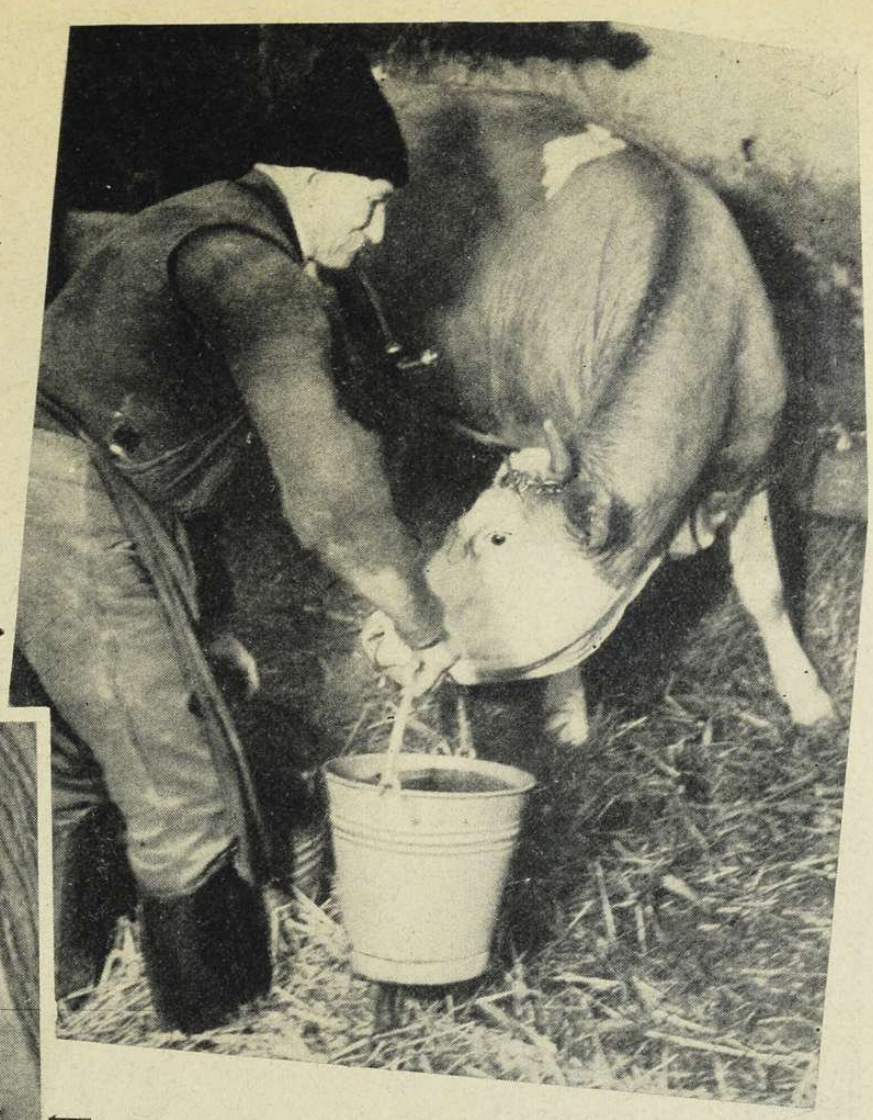

→ Vizet is kér a jóllakott állat.

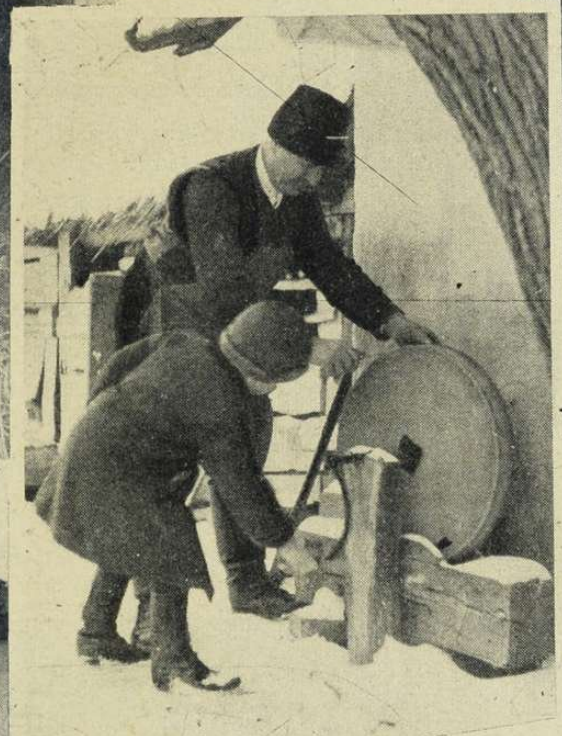

← A késköszörülésnél boldogan segít a gyerek.

→ Ahol a kislány is segít. Az aprójószág etetése az ő gondja s világért át nem engedné másnak.

Disznóölés volt. Az udvaron magasra csap a tűzse lángja és a pörkölés kellemes, ismerös szaga bejárja a szomszéd udvarokat is...

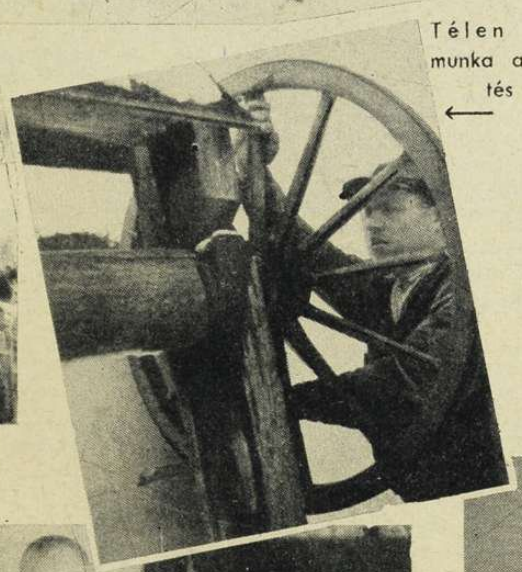

Télen nem kis munka a vízmerítés sem. ←

↓ A hosszú téli estéken kedvenc olvasmánya a szent Biblia. Nagyapó olvas, az unoka elmerülten hallgatja; ámbár még nem egészen érti, de érzi az öregszüle hangján, hogy megbecsült, szent igéket hall...

Disznótoros vacsora; a sülthús mellé jól csúszik a homoki borocska. Sokat és jóízűen esznek: egészséges emberek!

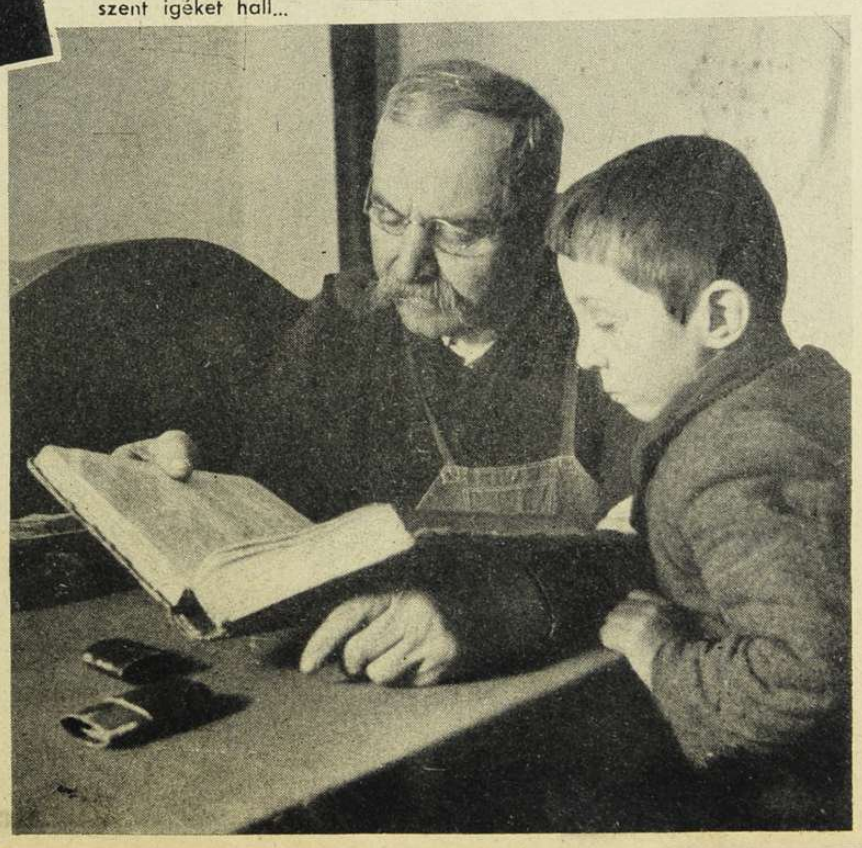

IRAMSZARVASOK

VÉGRE!... Kis fekete pontok rajzolódnak a látóhatárra s mozognak közelebb. Tündéri kép bontakozik ki a távolságból. A keskeny völgyből a hatalmas hím iramszarvas vezetése alatt, a karcsú szép állatok százai ömlenek előre s a lappok művész „ko-ko-ko" kiáltásokkal csalogatják a csordát a hatalmas karámok felé..

Délnek és északnak csodálatos titkait tárja fel a háború s Középeurópa katonafiai megismerkednek az afrikai sivatag és a Jeges-tenger partvidékének természetrajzával...

Norvégia legészakibb tájain, Svédország és Suomi fölött, a lappok hófehér földjén tiroli katonák őrzik a rendet és vigyáznak az ellenséges kísérletekre nagy éberséggel, hogy minden angol vállalkozás kudarcba fulladt terv maradjon.

Ezt a ritkán látott területet utazta be **Max Ehlert** német haditudósító bajtársaival, akik elindultak iramszarvast vásárolni a lappoktól, egy északi norvég városka helyőrségének tábori konyhája számára. A felfedező utazás alatt készült remek képek megérdemlik a bemutatást a Magyar Futár olvasóinak.

36 FOKOS A HIDEG...

Ehlert farkasbundában indul a hosszú kirándulásra, a norvég barátok jótanácsainak meghallgatása után. Csak azt nem tudja senkisem, hogy merre felé száguldoznak az iramszarvas csordák...

LÁBBELIRŐL MÁR A LAPPOK GONDOSKODNAK, A SARKVIDÉKI OLTOZKODÉS NAGYMESTEREI.

Végre látnak valamit a kirándulók az iramszarvasból is, mert a bélelt bocskorcipő iramszarvasbőrből készült...

A LEGÉSZAKIBB NORVÉG VÁROSKA UTCÁIN.

Iramszarvasfej díszíti sok helyen a házakat, de nyoma sincs a távoli határokban sem az élő állatoknak. Megkezdődik a végtelen szánút a hósivatag belsejébe, — de napokig nincs eredmény.

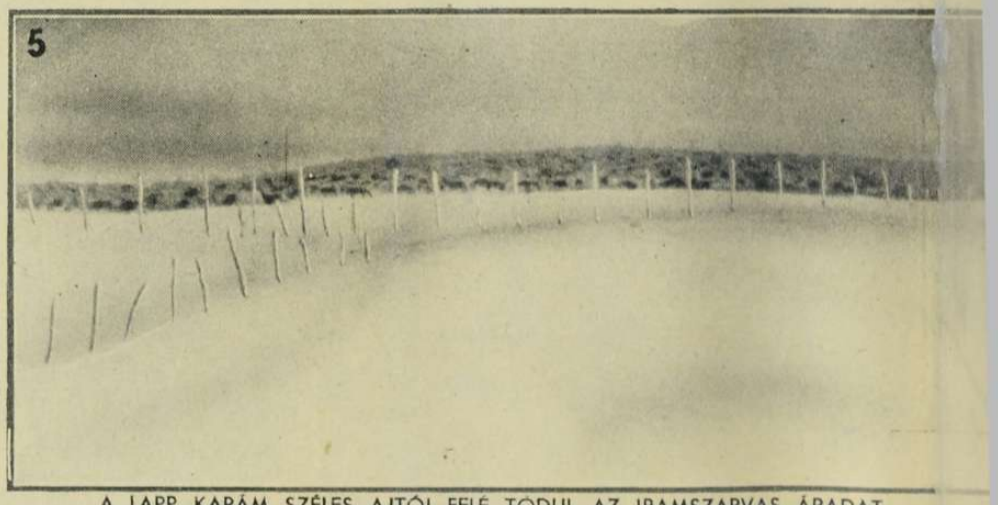

A LAPP KARÁM SZÉLES AJTÓI FELÉ TÖDUL AZ IRAMSZARVAS ÁRADAT.

Ezrekre növekedett már a csorda, amely a befagyott tavakon és a havas völgyeken át a természet titokzatos parancsainak engedelmeskedve, az ember által kilesett vándorútját taposta...

AZ IRAMSZARVASOK SÖTÉTBARNA, MOZGÓ TÖMEGE.

Izmos lendületüket már minden oldaláról a karám töri meg. A lappok örülnek a gazdag fogásnak.

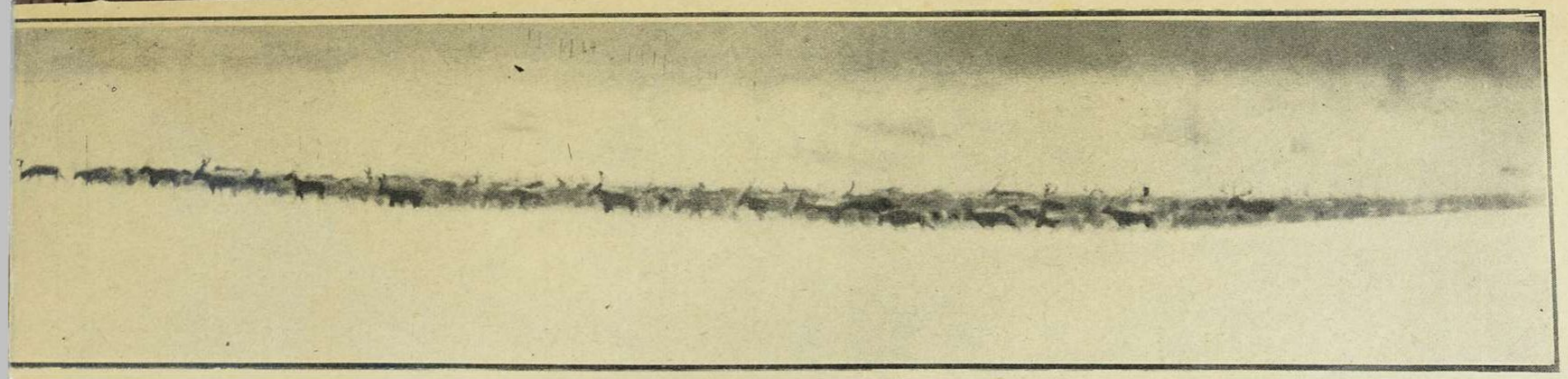

NYOMÁBAN

7

↑ TIROLI VADÁSZOK TERELIK AZ IRAMSZARVASOKAT.
Ritka és meglepő látványossága a történelmi viharnak... Mostmár szabad a válogatás. A katonák „kinézhetik" a konyhára kívánt szép példányokat

← AZ IRAMSZARVAS CSORDÁBÓL LASSZÓVAL FOGJÁK KI AZ ELADOTT ÁLLATOKAT.
A lapp pásztor biztos kézzel veti a hurkot az aggancs köré. Olyan a kép, mint az ősi művészet...

9

→ ROVID AZ ALKU, A LAPP ASSZONYKA ARCÁN MEGLÁTSZIK, HOGY ÉRT A VÁSÁRHOZ ÉS A PÉNZHEZ...
Ezek a sarki karámtulajdonosok többnyire igen gazdag emberek.

AZ ESTI SZÜRKÜLETBEN →
elindul a menet hosszú útjára, több napos járóföldnyire a tábor felé, ahol a katonák sóvárogva várják — az iramszarvast...

...ÉS HOSSZÚ AZ ÚT.
ÁLDOMÁS.
német hegyi rendőrök bizonyos tisztelettel vidáman figyelik a ...rék lapp ivászati teljesítőképességét

0

11

A hét legén

Világháborús

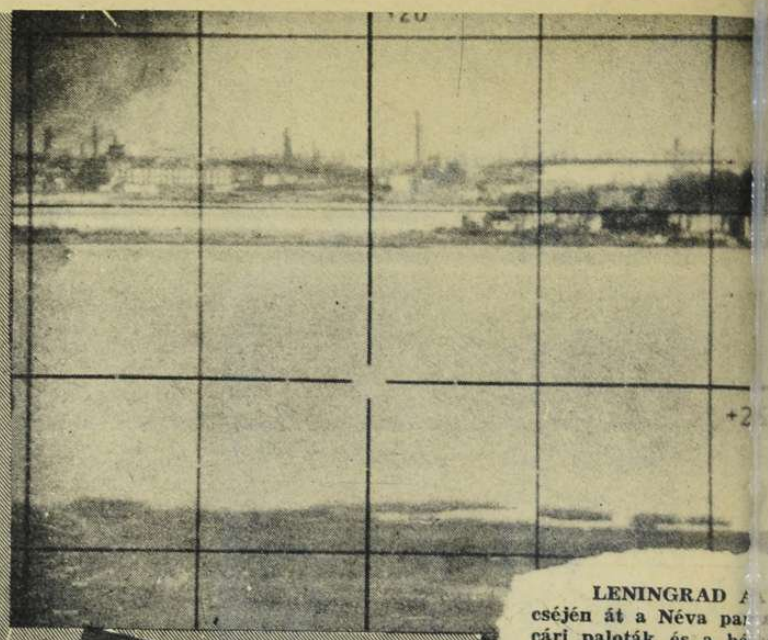

LENINGRAD A
cséjén át a Néva pa
cári paloták és a há
gosan láthatók. A sz
visszaszorítani erről

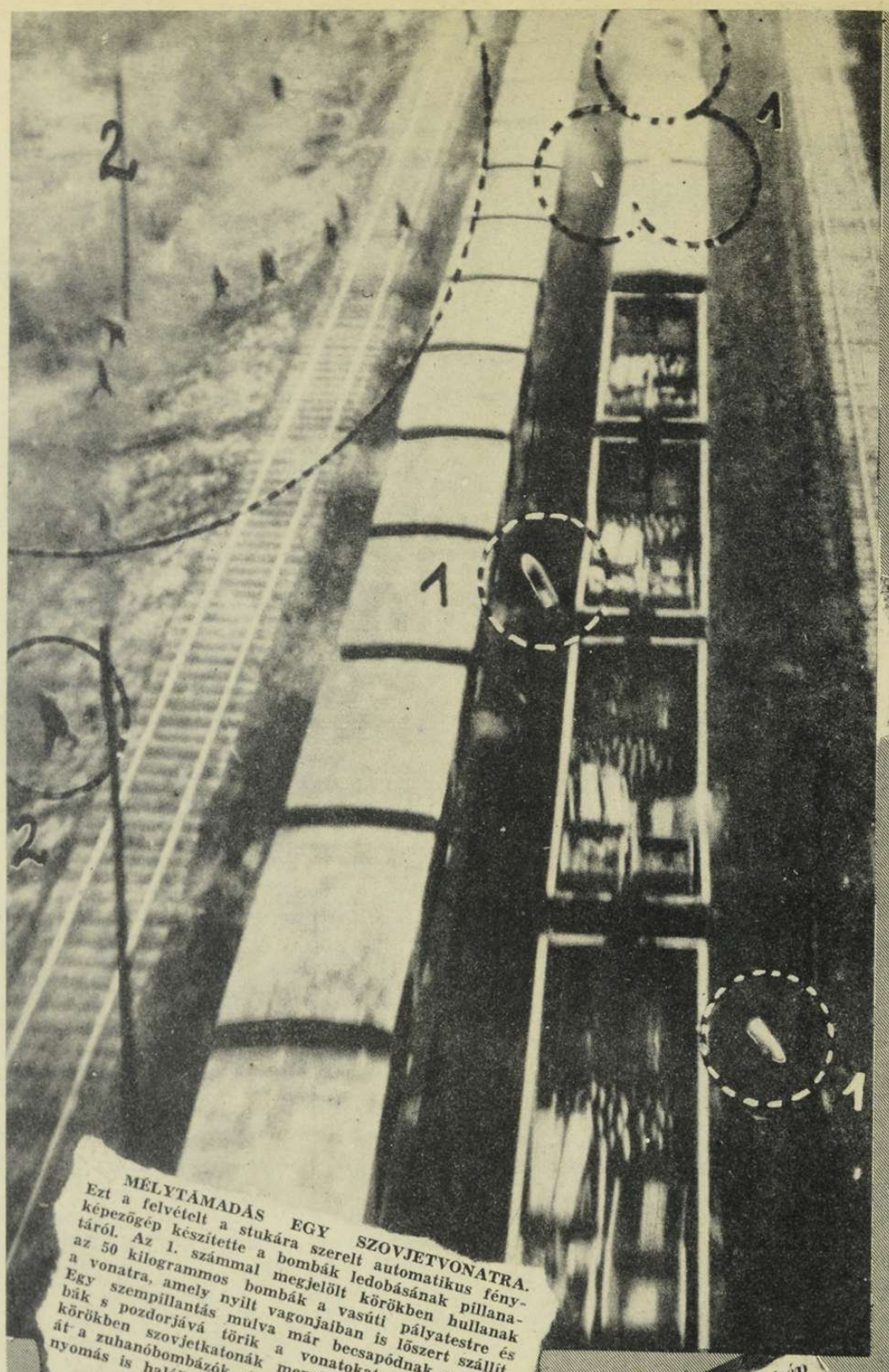

MÉLYTÁMADÁS EGY SZOVJETVONATRA. Ezt a felvételt a stukára szerelt automatikus fényképezőgép készítette a bombák ledobásának pillanatáról. Az 1. számmal megjelölt körökben hullanak az 50 kilogrammos bombák a vasúti pályatestre és a vonatra, amely nyílt vagonjaiban is lőszert szállít. Egy szempillantás múlva már becsapódnak a bombák s pozdorjává törik a vonatokat. A 2. jelzésű körökben szovjetkatonák menekülnek a pályatesten át a zuhanóbombázók elől, de valószínű, hogy a légnyomás is halálba sodorja őket...

SZEBA
vágott drót
felszerelt eg

Az első rádiókép

CHURCHILL ÉS ROOSEVELT WASHINGTONI TALÁLKOZÁSÁRÓL. Az újságírók raja figyel és jegyez lázas buzgalommal, meghirdetni nagydobbal a világnak a demokráciák avult hazugságait a győzelem bizonyosságáról...

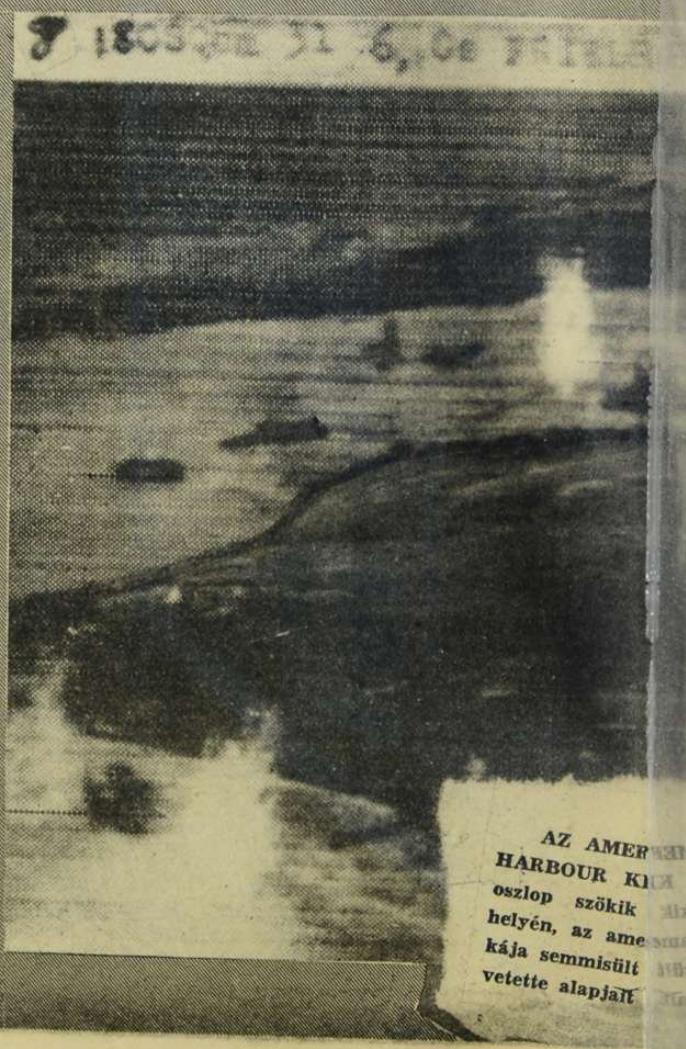

AZ AMER
HARBOUR KI
oszlop szökik
helyén, az ame
kája semmisült
vetette alapjait

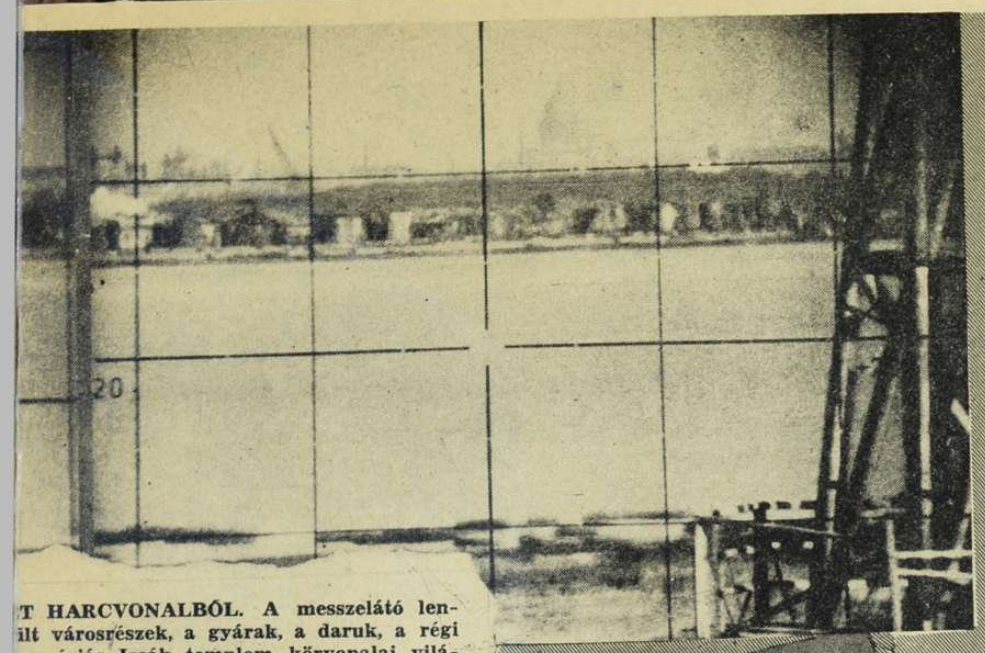

T HARCVONALBÓL. A messzelátó len-
ilt városrészek, a gyárak, a daruk, a régi
az óriás Izsák templom körvonalai világ-
ak kétségbeesett erőlködése sem tudta
igról a német hadakat...

lekesebb képei

jtemény az utókornak

A KALAPÁCCSAL AGYONVERT PARINGAUX, a francia belügyminisztérium kabinetirodai igazgatója (baloldalt) és Pucheu francia belügyminiszter utolsó tanácskozása a vadállati merénylet előtt. Paringaux-t a párisi vonatban ölték meg s holttestét kidobták a sínek mellé. Az összeesküvők a belügyminisztert akarták meggyilkolni, de Paringaux váratlanul, a főnöke helyett utazott el, fontos megbeszélésekre a kommunista bűncselekmények letörése dolgában. Csodálatos módon Angliában hamarább tudtak a galád merényletről, mint Franciaországban, ami az angol „titkos szolgálat" közreműködésére enged következtetni...

Két rádiókép a szovjetharctérről

OL OSTROMA. A vörös hadsereg szét-
lyain át rohamcsapatok és lángszóróval
nyomulnak be az erődítmények vonalába.

Tokiói rádiókép

A WHEELER-HADIREPÜLŐTÉR GÉP-
ÁLLOMÁNYÁNAK ELPUSZTÍTÁSA HA-
WAI SZIGETÉN. Sűrű ködfelhő alól buk-
kantak ki a japán zuhanóbombázók és
percek alatt elvégezték feladatukat. Mire
kivilágosodott, Amerika tengeri és légi
flottája pótolhatatlan károkat szenvedett.
Fekete füstfelhők takarják a pusziulás
színhelyét...

Japán rádiókép Tokióból

FLOTTA MEGSEMMISÍTÉSE PEARL
ÖJÉBEN. Több százméter magas víz-
égre a japán bombák becsapódása
csatahajók között. Hosszú évek mun-
ezen a szürke, hajnalon, s Japán meg-
ri fölényének.

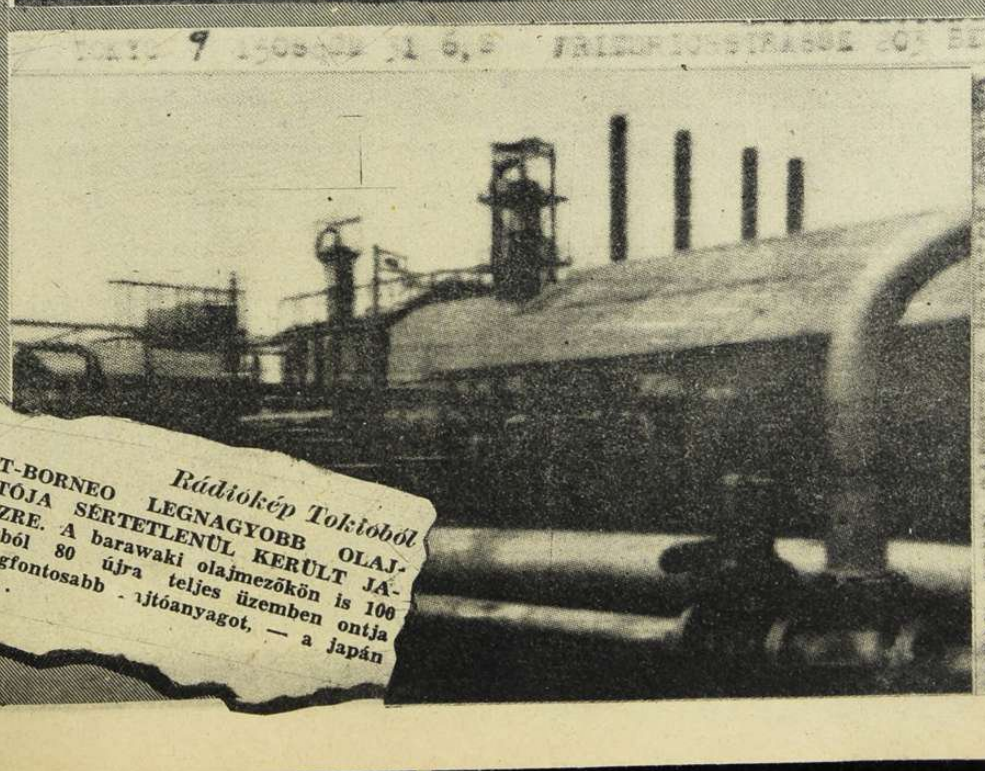

Rádiókép Tokióból

BRIT-BORNEO LEGNAGYOBB OLAJ-
FINOMÍTÓJA SÉRTETLENÜL KERÜLT JA-
PÁN KÉZRE. A barawaki olajmezőkön is 100
olajtoronyból 80 újra teljes üzemben ontja
már a legfontosabb ajtóanyagot, — a japán
gépeknek...

MUSSOLINI A PALAZZO VENEZIÁBAN A FASISZTA-PÁRT VEZETŐI KÖZÖTT

MUSSERT, A HOLLAND NEMZETISZOCIÁLISTÁK VEZÉRE
átveszi a holland önkéntes csapatok parancsnokságát

Világ

A BRIT PROPAGANDA levertnek és kedvetlennek hireszteli a német főváros lakosságát; ezzel szemben a berlini színházak előtt hosszú sorokban állnak a jegyvásárlók és a színházak állandóan telt házak előtt játszának...

ALDO VIDUSSONI, az olasz fasiszta-párt új főtitkára. Mindössze 26 éves, de mellét már a vitézségi érmek sorozata díszíti

LADÁNYI-GEDEON (MAC) az idei magyar gyorskorcsolyázó bajnok. Ladányi 208.34 ponttal nyerte a bajnokságot.

MADRID IFJÚSÁGA
díszes albumot nyujtott át Alcazár hős védője, Moscardo tábornok feleségének. Most volt évfordulója annak, hogy az Alcazárt ostromló vörösök Moscardo tábornok mindkét fiát meggyilkolták.

A NÉMET TÉLIHOLMI GYŰJTÉS
nem várt szép eredménnyel végződött. 67,232.686 darab téliholmi gyűlt össze! Képeinken a katonai célokra már feldolgozott téliholmit csomagolják és indítják hatalmas vagónokban a keleti frontra

A BOLGÁR HADSEREG UJONCAINAK ÜNNEPÉLYES FELVONULÁSA BORIS KIRÁLY ELŐTT

SVÉD ÖNKÉNTES ÁPOLÓNŐK INDULNAK FINNORSZÁGBA, a szovjetfronton harcoló finn csapatokhoz. Gusztáv svéd király indulás előtt szemlét tart az önkéntes ápolónők csoportja felett

Ujság

→ ÜNNEPI FOGADÁS VICHY-BEN,

Pétain marchallnál. A marchall Bakáts-Bessenyei vichy-i magyar követ üdvözlését fogadja

→ APA ÉS GYERMEKE:
római állatkertben az
szülött kis oroszlán vi-
man játszik édes-
apjával

CSANG-KAI-SEK, a csungkingi diktátor otthonában a feleségével. Feje fölött Roosevelt képe függ. Csang-Kai-Sek angolszász megbizatása, betörni Thaiföld területére. Seregeit azonban erősen szorongatják a japánok

MALAKKA.

A bekerített maláj kikötőváros elfoglalásával véglegesen megszűnik az angol hajózás lehetősége a malakkai tengerszorosban.

Belső városrészlet.

Malakka maláj negyede.

WALTHER VON REICHENAU VEZÉRTÁBORNAGY MEGHALT.

Reichenau a német hadsereg egyik legkiválóbb vezéregyénisége volt, akinek lengyelországi, flandriai és ukrajnai csatáit legendák övezik. Évek óta tartó nehéz és állandó szolgálata után Reichenau vezértábornagyot súlyos szélütés érte és hazaszállítása közben halt meg. A hős katonát mint a Birodalom halottiát temették el.

HADIJELENTÉSEK,

Közel járunk az elfátyolozott igazsághoz, ha azt állítjuk, hogy ezen a héten, a világpolitikai frontokon észlelhető tervezgetés, forrongás és feszültség, a harctéri eseményeknél is fontosabb... Valami meghatározhatatlan új lehetőség villamossága szikrázik a levegőben, valami készül az angolszász boszorkánykonyhán s a nemzetközi légkört távoli viharok moraja remegteti meg...

A sok megbeszélésből és tanácskozásból kiszületik valahogy az elhatározott cselekvés, de az eddigi tapasztalatok szerint az angolszászok nem a csatamezőkön keresik a döntést, hanem iparkodnak új és új államokat belerángatni a világháború hinárjába s nem hajlandók a végső erőfeszítésre, amíg más népek vérét áldozhatják fel érdekeik védelmében. Az már nem sokat számít, hogy ki meddig birja az új szövetségesek közül. Az egyik hónapok, a másik hetek alatt hullott el, hogy Anglia lélegzethez jusson, de *a mór megtette kötelességét* s nyomorúságának és szenvedésének hosszú ideje már nem érdekli többé a brit birodalmat. Ilyen részvétlenül elhullatható nemzeteket keres most Anglia és az Egyesült Államok egyarcú szövetsége, *ha lehet szép szóval s ha kell, a brutális erőszak fegyvereivel.*

Milyen lesz a világ?

Eden megegyezett Sztalinnal és Roosevelt megegyezett Churchillel. Anglia sorsának irányítói már beszámoltak odahaza a nagy sikerekről, amelyek egyelőre csak a papiroson dagadoznak. Eden elfogadta Sztalin béketervezetét Európa *„újjárendezésére"* s rendkívül jellemző, hogy a megállapodásnál csak a zsidó Majszki, a szovjet londoni követe volt jelen... *Eden egy szót sem tud oroszul s Sztalin nem vall semmiféle európai nyelven.* De azért megállapodtak zsidó közvetítéssel, ami több mint szimbolum a zsidóság szerepe szempontjából. Hogy Eden lord szívesen fizetett titkos szerződéssel a szovjettámogatásért, *egész Kelet-Európa számlájára,* az kézenfekvő és vitathatatlan dolog, mert hiszen a brit világbirodalomnak ez a földrész, ahol mi élünk, sem inge, sem gallérja. A szerződésben csak az kellemetlen, hogy Angliában nyakló nélkül nő a *kommunista mozgalom* s hovatovább elkerülhetetlen lesz a súlyos kormányválság... Vasárnap érkezett Londonba a vörös szakszervezetek moszkvai küldöttsége s az angol proletáriátus rekedtre éljenezte a szovjeturalmat. Ha nő az elégedetlenség s a háborús megpróbáltatásban elernyednek az idegek, a vöröskakas könnyen rászállhat a lordi palotákra: *Attlee,* az őrnagy-munkásvezér népszerűsége már egy hajítófát sem ér Angliában...

Churchill és *Roosevelt* között nem volt szükség tolmácsi közvetítésre, de a washingtoni tárgyalásokon sem dühöngött az őszinteség. Az Egyesült Államok brutális következetességgel küzd a világuralomért s nem hajlandó a feles osztozkodásra Angliával sem. Kanada és Ausztrália, az anyaország megkérdezése nélkül, *közvetlenül* egyezkedik Roosevelt megbízottaival s az Egyesült Államok könnyen kárpótolja magát végszükség esetén *közeli területekkel,* a japán hódítással elveszített *távoli területekért.* Előfordult már ilyen csoda a világtörténelemben, zajosan fajtestvérkedő birodalmak között is... Közép- és Dél-Amerika bele-

A japánok bevonulása Manillába

(Az első rádiókép a nagy eseményről)

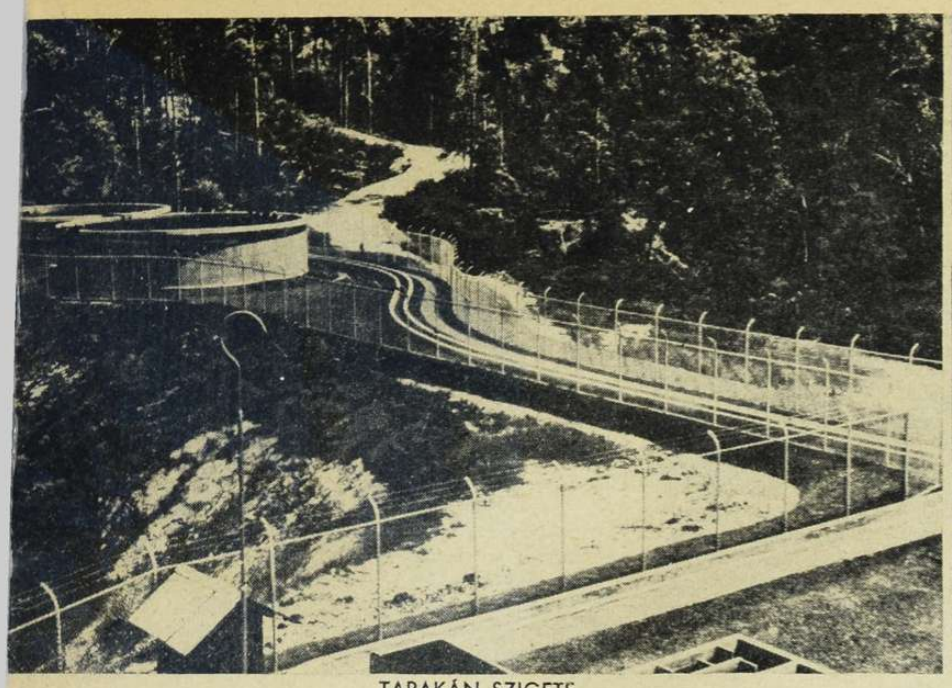

TARAKÁN SZIGETE.
A leggazdagabb finomolaj terület a holland gyarmatokon. A japánok villámgyorsan foglalták el ezt a stratégiailag is rendkívül fontos támaszpontot.

Celebesz szigetén partraszálltak a japánok. Képünk Menado város főutcáját ábrázolja

CSATÁK ÉS UJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

hajszolása az egységes állásfoglalásba a *„közös ellenség ellen"*, — olyan hatalmi eltolódást jelent a jenkik előnyére, amely *Anglia pénzügyi és kereskedelmi befolyását véglegesen megszünteti az amerikai kontinensen.*

Washingtoni jelentés szerint Roosevelt már *24 millárd dollár* hitel fölött rendelkezik s abból 50 csatahajót, 50 repülőgépanyahajót s az új flottához szükséges egyéb egységeket építtethet, — idővel természetesen, — de mostanában Anglia csak *kevesebb hadianyagot* kaphat Amerikától, mint azelőtt, a kellemetlen távolkeleti helyzet miatt.

Az *United Press* időelőtti fecsegése cáfolatlanul rávilágított a Churchil-Roosevelt tárgyalások egyik legfontosabb kérdésére. Az őszinte híradás az Irország ellen megindított viharos sajtótámadások során elárulta, hogy *készen vannak már az angolszász vezérkari tervek az európai invázióra s az a lényege, hogy az amerikai hadsereg bevonul Angliába s ott tartja a rendet, amíg a partraszállásban gyakorlottabb angol hadsereg átkel a csatornán s ha lehet, győz, — Európában...* Ennél tündéribb hadműveleti életbiztosítást csak az angolok agyaltak ki korábban, de a terv komor idegenkedést váltott ki a példaadó londoni körökben s a felhorkanó ellenvetéseket zsidó tolmácsokkal is nehéz lesz elhallgattatni a két egynyelvű birodalom között. *Eden határozottan jobb helyzetben volt. Majszki fordítása lereszelte az érdes felületeket...*

A moszkvai és washingtoni tárgyalásokban az a közös vonás, hogy *mindkét helyen a szárazföldi Európát adták el olcsón és könnyedén. A vásárló Amerika és Szovjetoroszország, az eladó Anglia s a vesztes Európa és a brit birodalom együtt! Ez a nyers igazság s amit szólamnak reáaggattak, cifra rongy csupán.*

Ma már tudjuk, hogy milyen lenne a világ, ha a demokrata-bolseviki szövetség győzne s ne legyen kétség a fekete-vörös becstelen vásárt illetően az érzékeny szép lelkek táborában sem: *az államformák és világnézetek közötti európai különbségeket, ezek a kalmárok nem méregetik!*

A hatalmi súlypont forradalmi eltolása a cél, Moszkvára és Washingtonra! Moszkva azért szükséges, hogy kelet felé *Japán veszedelme legyen* s ha ezt az előírt szerepét betölti, csinálhat Európában amit akar. A világ erejét és gazdasági irányítását pedig át kell származtatni az *Egyesült Államokra*, a dúsgazdag és mégis mohó örökösre s akkor *Anglia* megmaradhat *támaszpontnak* s megvámolhatja a világforgalomból kikapcsolt és pusztulásra ítélt Európa maradék felét. *Ebből a pusztulásból nem is lehet egyes államokat, vagy népeket kiemelni, mert a földrajzilag kicsi Európa országait, az évszázados fejlődésben vagy hanyatlásban felbonthatatlan sorsközösség köti össze!*

Fajilag egy angolszász-szláv vetületben jelentkezik ez a hódításra vágyó politikai és gazdasági szövetség s Európában a pánszláv álmokat erősíti a germán, latin és finn-ugor népek rovására.

Itt a mérge és a romboló bonyolultsága az angolszász terveknek. *A fajiságot nem lehet kiirtani a történelmi folyamatokból.* Az álszent demokráciának az angolszász fajta az igazi hordozója s a bolsevizmus sohasem tudja megtagadni a pánszláv hódítás gondolatát...

Az évszázados nagy összefüggések felismerése és az európai szolidaritás, a latin olasz, spanyol és a francia népet, a germán népcsalád német, holland, flamand, dán, norvég, svéd tagjait, a finnugor magyarokat és a finneket természetes szövetségbe hajtja, az emberi kultúra ősi földrészének együttes védelmében.

A nemzeti szabadság és függetlenség szent jogainak épségbentartásával, minden érdekellentét, súrlódás és multból származó idegenkedés legyűrése ma történelmi szükség, mert *csak az egymásra utalt germán, latin és finnugor fajták erős harci szövetsége mentheti meg a vén kontinenst az angolszász — szovjetszláv — és nemzetközi zsidó uralmi összeesküvéstől!*

Zsarolás és erőszak

A kis nemzetek sorsát annyiszor megkönnyező angol sajtó példátlan hevességgel és durvasággal támadja *Irországot* s támaszpontjainak azonnali átengedését követeli. Az előkelősködő *Sunday Express* így ír: „De Valera őrült, ha nem adja fel sürgősen a semlegességet! Itt az ideje a nyílt beszédnek. Nem lehet tovább várni. Nem beszélünk tovább, hanem cselekszünk. Az Egyesült Államok vállalja el Irország védelmét s bevonul csapataival az ír támaszpontokra. Ha De Valera őrült, majd megtanítjuk józanságra..."

Ezek után mit várhat Irország és nemes népe, amely szabadságáért annyi vért áldozott?...

Spanyolországot is súlyos sérelem érte. Fernando Poo szigetén, *Santa Izabel* kikötőjében megjelent egy mindenképen angol uralom alatt álló romboló és elrabolt fegyveres erőszakkal három

RANGOON BOMBÁZÁSA

A japán légierő heves támadásokat intéz Burma fővárosa ellen, hogy megszakítsa az összeköttetést a kínai és az angol seregek között

(Japán rádiókép)

AZ IRORSZÁGI VIHARSAROK. Az angol sajtó durva és heves támadásokkal követeli az irországi katonai támaszpontok átengedését Angliának. A szabadságát féltő ir nép nemzeti mozgalmai bojkottköveteléssel válaszolnak az angol kihívásra

DE VALERA IR MINISZTERELNÖK, aki hazájának közeli sorsát kezében tartja.

ZSIBUTI francia védőrsége minden külső segítségtől megfosztottan védi a várost a növekvő angol nyomás ellen. A harcikedvet a hosszú ideje tartó angol blokád sem tudta megtörni.

Leningrád körül egy sikeres német ellentámadás után megkezdődik a visszafoglalt terep megtisztítása a szétugrasztott ellenséges csapatoktól

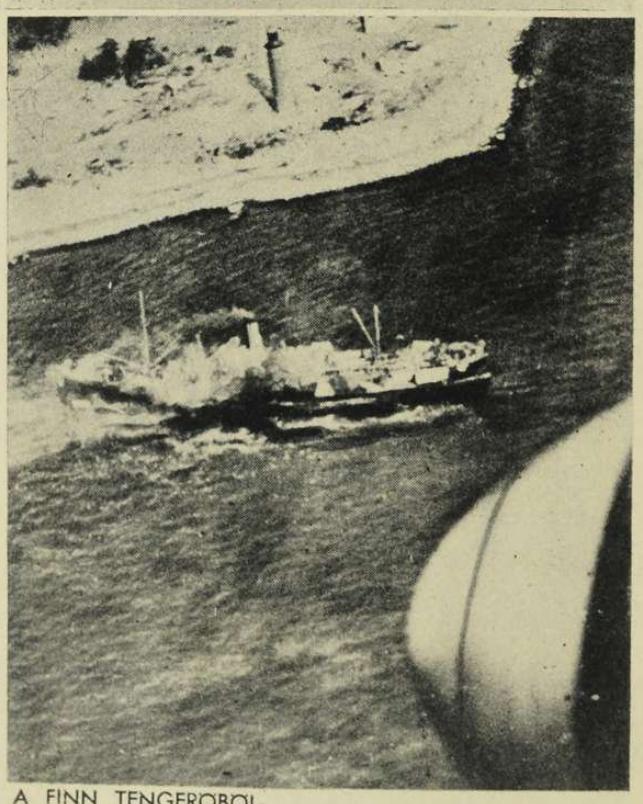

A FINN TENGERÉSZET BOMBATALÁLATTAL felgyújtott szovjethajója zátonyra futott a part közelében . . .

KRETSCHMER SORHAJÓKAPITÁNY, akinek Hitler a vaskereszt lovagkeresztjéhez a tölgyfalombot adományozta. Kretschmer kapitány, mint egy tengeralattjáró parancsnoka, 1941 április 25-től három ellenséges rombolót és 313.611 tonna ellenséges hajóűrtartalmat süllyesztett el

Kuala Lumpur hatalmas ónbánya telepe, amelyben már a japánoknak dolgoznak

kereskedelmi hajót, a tengelyhatalmak tulajdonát. Londonban kijelentették, hogy a romboló a „szabad franciáké," — de a spanyol kormány erélyes jegyzékben elégtételt követel a kalóztámadásért az angol kormánytól. A spanyol sajtó felháborodva tiltakozik a galád merénylet ellen s ahogy az *Alcazar* írja, a spanyol nemzet nem csodálkozik a bűncselekményen, mert *„ugyanarról az oldalról a történelmi igazságtalanságok végtelen láncolatát szenvedte el . . ."* Az *Arriba* megigéri, hogy *„újabb támadás esetén, ágyúink elvitathatatlan jogok védelmében működésbe lépnek . . ."* Érthetetlen, hogy *Gibraltár* ura ilyen lépésre vetemedik a felségjogában vérig sértett Spanyolország ellen, hacsak nem akarja a háborút rejtett célok szolgálatában kirobbantani. Egyébként *Portugália* sem kapott elégtételt *Timor* megszállásáért s az újabb bonyodalmak csak portugál engedékenységgel kerülhetők el.

Palesztinában, a hebroni gyüjtőtábor közepén az angolok kivégeztek 20 arab nacionalistát s nő a terror az összes arabs országokban. *Indiában* is letartóztatásokkal próbálják az angolok megfékezni a nemzeti mozgalmat, amióta *Pandit Nehru* küzdelemre szólította fel híveit a függetlenség kivívására. A súlyos indiai helyzet enyhítésére valószínűleg a Moszkvából véglegesen hazatért *Stafford Cripps* leváltja az indiai államtitkárt, *Ameryt*, akiről még a barátai sem állítják, hogy feladatkörét ismeri. *Az angliai kommunista párt Crippset a miniszterelnöki székbe szeretné ültetni, a belső vörös átalakulás szorgalmazására . . . Rio de Janeiróban* az Egyesült Államok alkalmazza a közismert angolszász módszereket a délamerikai államok megfélemlítésére. A dollárpolitika egyengeti már évtizedek óta a pánamerikai engedelmességet s csak *Argentina, Chile* és részben *Brazília* viselkedése akadályozhatná meg a diplomáciai viszony közös megszakítását a tengelyhatalmakkal. Az a szégyenletes az Egyesült Államok törekvésében, hogy a délamerikai államok mindig csak barátságot, előzékenységet és jó árakat élveztek a tengelyhatalmak részéről s most rendkívül nehéz feladat hirtelenül összeszerkeszteni a műfelháborodás okait . . .

A népek önrendelkezési jogának utolsó papírmaradványait is darabokra szaggatta a két angolszász világhatalom. Az udvarias mosoly fogvicsorgatásba torzult. *A háború orkánjában elvész a kis népek kétségbeesett sóhajtása . . .*

Három front harcai

A szovjet arcvonal dicséretét tompítottan zengi már a tengelyellenes nemzetközi sajtó is, feltűnő és érdekes magyarázattal. A váratlan új beállítás szerint, a vörös hadsereg sikereket ért el ugyan, ahogy azelőtt írták, de ezek a sikerek nem változtatták meg lényegesen az erőviszonyokat, nem vezettek komoly területi nyereségekhez s azt sem lehet megállapítani, hogy az áldozatok arányban vannak-e az eredményekkel . . .

A német szervező erő gyorsan hozzáigazodik az új helyzethez s a tavasz nagy meglepetéseket hozhat. *Komoly áttörési lehetőségről beszélni sem lehet, mert ha valahol nagyobbarányú csapatösszevonásokkal kísérletezik a szovjet, s fellángol a komoly harc, a légi erő azonnal ott terem s a szükséghez mért egységek bevetésével szétmállasztja a támadást. A légi fölénnnyel rendelkező hadsereget nem lehet kiemelni és elűzni védelmi állásaiból.*

A szovjetfront középső és északi szakaszán változatlanul heves a vörös hadsereg támadása s egyes német hadosztályokra naponkint több roham zúdul. Az egymást követő emberhullámok sokszor besodródnak a laza német állásokba, kézitusára kerül a sor, behorpad a front s az elszánt ellentámadás után újra kiegyenesedik. *Nem állóháború ez, — legalább is nem olyan, ahogy azt a világháborúban megszoktuk. Nincs zárt arcvonal, kiépített végleges állás és lövészárokrendszer. A téli szállások előtt, előretolt harcvonalakon tombol az ütközet s a „senki földje" cserélget gazdát a rugalmas, hajlékony első vonalak között. A Jeges-tengertől a Fekete-tengerig hullámzik a front 20—30 kilométeres mélységben, de mi ez a hullámzás az elfoglalt ezerkilométeres szélességben? . . .* Északon a finnek hősi harcokkal verték vissza a szovjet előretörést az Onega partján és súlyos veszteséget okoztak a vörös hadseregnek; Leningrádnál, a Waldai-magaslaton, a moszkvai és a kurszki körzetben és Szebasztopol körül, a német erő vasfalán omlottak össze a szovjettámadások. *A Donec-vidéken az olaszok és egy S. S. alakulat semmisítette meg a rohamozó vörös csapatokat. A szovjet légi ereje január 10—16 között 105 repülőgépet vesztett.*

A „fogyasztó" háború kétségtelenül a hidegvérrel és a katonai szaktudással védekező hadseregnek kedvez a szovjetföldön, a kegyetlen téli hónapokban . . .

Az afrikai harctéren, Szollum és Halfaya maroknyi, hős helyőrsége lerakta a fegyvert. Ez a szomorú fordulat Bardia eleste óta várható volt, mert csak Bardián keresztül lehetett ellátni élelemmel és lőszerrel a bekerített csapatokat. A kedvezőtlen időjárás következtében légi úton sem sikerült pótolni a hiányzó anyagokat. *Már a sebesülteknek sem jutott víz s a két hónapi kemény ellenállás*

után elcsendesült a harc a dicsőséges síkokon. Auchinleck tábornok még nem érte el célját, mert *Rommel* seregét nem sikerült elvágni s a sivatagi harc tovább folyik elkeseredetten.

Szingapur ostroma

A maláji félszigeten szédületes gyorsasággal bontakozik ki a nagy dráma utolsó felvonása. Hegyeken, folyókon, őserdőkön s a dzsungel ezer akadályon át, feltartóztathatatlanul nyomul előre a japán hadsereg három hatalmas oszlopa, *találkozóra Szingapur előtt.*

Gemasz elfoglalása volt a nagy fordulópont a maláj félszigeten zajló hadműveletekben. Erről a fontos vasuti csomópontról a japán csapatok gyorsan elérték *Malakkát* s a nyugati tengerpart elvágása után teljes erejükkel délnek fordultak, körülbelül 20—25.000 főnyi angol sereg bekerítésére. *Batu Anam* és *Batu Pahat* elfoglalása már 80 km. közelségbe hozta a japánokat Szingapurhoz s ennek a szakasznak vészes és gyors zsugorodásáról beszél minden új jelentés. *Szingapurban már hallják az ágyúk mennydörgését s a légi kikötők ellen megismétlődő nagy támadások és a katonai célpontokon keletkező óriás tüzek a város végítéletét hirdetik.* Hajók és repülőgépek pusztulása vezeti be a nagy rohamot. A japánok új csapatokat raktak partra, több katonát, mint amennyi Ausztráliából érkezik Anglia erősítésére s nem valószínű, hogy Szingapur hosszabb ideig tudjon majd ellenállni a végső nyomásnak, — mint Hongkong...

A hét történetéhez tartozik a háborús állapot formális japán kihirdetése Holland-India ellen, amelyet villámgyorsan követett az *áttörés Borneó sarawaki területéről a holland gyarmati részekre. Celebesz* szigetén a japánok elfoglalták *Menado* városát, a kakasi repülőteret és sok helyen partraszálltak *Minahassza* területén. *Celebesz sorsa megpecsételt* s ez végtelenül fontos eredmény, mert elzárja nagy részben Jáva és Szumátra amerikai megsegítésének lehetőségét. *Tarakan* sziget elfoglalásával a legfinomabb keletázsiai kőolajforrások kerültek japán kézre. A szárazföldön erős japán egységek átlépték a *burmai határt* s délburma leszakítására törekednek. *Csangkaisek seregét új és igen súlyos vereség érte. A tengereken Japán szállít, süllyeszt és uralkodik...*

Anglia már nem is gondol Japán megellenzésére s figyelmét — *a Földközi-tengerre fordítja.*

Mi az angol szándék?

Alexander, az admiralitás első lordja mondotta: „Ki kell tartsunk Keletázsiában, de tudnunk kell, hogy *első számú ellenség Németország... Ha megvertük Németországot, azt csinálunk Japánnal, amit akarunk...*" Ez az elmélet is régivágású, mert hiszen a tengelyhatalmakat már nem lehet külön-külön megverni. A Berlinben a hét folyamán aláírt *német-olasz-japán hadműveleti egyezmeny* bizonyára tartalmaz nehány hatékony rendelkezést Alexander elgondolása ellen... Figyelemreméltó, hogy *Knox*, Amerika tengerészetügyi minisztere, aki a háború kitörése előtt mindennap japán csatahajókat reggelizett, most szintén úgy nyilatkozott, hogy *az amerikai hajókra az Atlanti-óceánon van szükség*, — amiben van valami igazság, mert Newyork vizein gyors egymásutánban két amerikai hajót torpedózott ismeretlen tettes az óceán fenekére...

Ennek az állásfoglalásnak két lényeges oka van. Az egyik az, hogy a német támadások már december havában *feltűnően az angol hadihajók ellen irányultak* s 3 cirkáló, 1 repülőgépanyahajó, 3 romboló, 4 gyorsnaszád és 1 tengeralattjáró lett a fokozott figyelem áldozata. Ez a kivételes figyelem januárban sem csökkent s az eddig elsüllyesztett 100—120.000 tonna kereskedelmi hajótér mellett új csapások érték a hadiflottát is, különösen a Földközi-tengeren. *A flottaegységek csökkentése tehát öngyilkossági kísérlet volna.*

A másik ok Málta légi ostroma és általában a Földközi-tenger birtokáért dúló harc. Máltát naponkint 10—15-ször bombázzák két hét óta az olasz és német repülők s Angliában ma a legizgatóbb társasjáték arról elmélkedni, hogy *mit akarnak tulajdonképpen a németek Málta szigetén? Invázió lesz? Megrohanják a szigetet? Vagy csak a földre akarják szorítani az angol repülőgépeket, hogy ne tudjanak résztvenni az északafrikai küzdelmekben?* Sokféle a nyílt magyarázat, de senki sem állítja, hogy ez a páratlan és sikeres erőfeszítés céltalan szórakozás lenne. *A Földközi-tengerért folyó harc valahogy a döntés stádiumába kerül s Angliának idegeit máris megviseli a gibraltári szoroson túl tevékenykedő német tengeralattjárók eredménye.* Anglia sietteti a döntést, mert az óriás birodalom szervezeti és kormányzati válságban él s azt reméli az új beavatkozásoktól és a háború kiszélesítésétől, hogy a megrázó esemény uralmi életét meghosszabbítja. *Ez is tévhit ugyan, mert Anglia a mérkőzésre ingerelt s hajszolt, kemény, de egyenes ellenfelei elől, csak barátainak fojtogató karjai közé menekülhet...*

↑ ÚJZEELANDI PROTESTÁNS PAP OLASZ FOGSÁGBAN.

VÉGSŐ ROHAM A HALFAYAI SZOROSBÓL! Elfogyott a lőszer, az élelem s a vitéz védőrség már a sebesülteket sem tudta ellátni ivóvízzel. A megmaradt maroknyi seregrész letette a fegyvert.

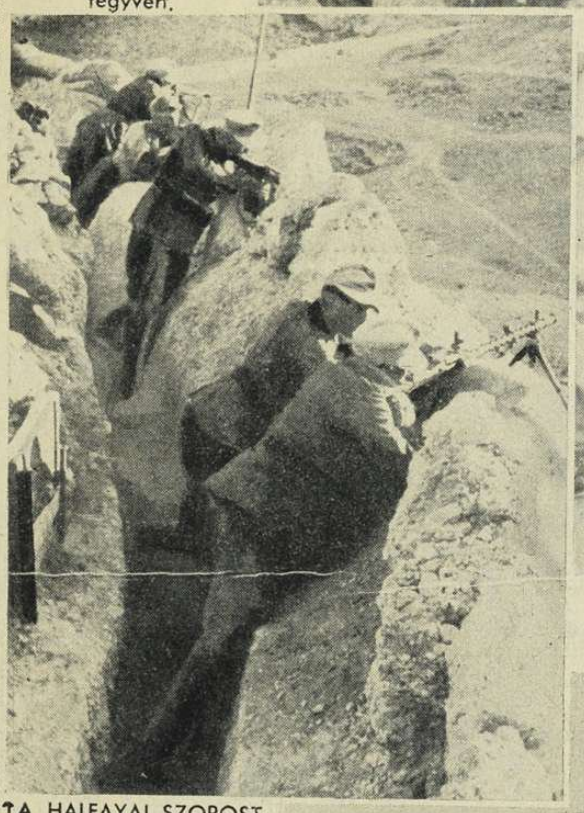

Akik egy álló hétig harcoltak a tüzérségi vonalban Szollum előtt. Halálosan fáradt tüzérek pihenője.

↑ A HALFAYAI SZOROST heteken át hősi elszántsággal védték a tengelyhatalmak katonái a tízszeres angol túlerő ellen.

EZ A HÍRES „MORITZ"! Rommel tábornok páncélos parancsnoki kocsija az afrikai sivatagban, melyet minden harcoló német és olasz katona ismer.

↓ ANGOL ORVTÁMADÁS. Olasz kórházsátor, amelyen hatalmas vöröskeresztes lobogó lengett, de angol repülők mégis géppuskatűzzel arasztották el és több súlyos sebesültet megöltek

GYŐZELEMRŐL-

JAPÁN DIADAL

A Maláj-félszigeten napi 60 kilométeres teljesítményekkel törnek előre a Tenno katonái. Gemasz, a legfontosabb vasúti csomópont, a szingapuri út kulcsa elesett és a nyugati tengerparton, Malakka a japán ostromgyűrűbe szorult. Rövid idő múlva, a keletázsiai rend hősei megdöngetik Szingapur kapuit. Három oszlopban haladnak délnek a japán seregek s nem akadály előttük a dzsungel, a magas hegy és a széles folyó. **Az angol hadsereg egységei szétbomlottak, a Szingapurba vezető utak megteltek menekülőkkel s a céltudatos és egységes angol hadvezetésnek nincs többé lehetősége.**

Váltogathatják a vezetőséget, s parancsolhat London amit akar; — a megindult eseményeket már belső törvények hajtják tovább az angol vereség lejtőjén, a mélypontra zuhanásig. A **Fülöp-szigeteken** is tervszerűen folyik az óriás terület megszállása s a körülzárt, elszigetelt amerikai csapatok tehetetlenül várják az ellenállás utolsó óráját. A **tengereken át** a japánok partraszállnak **a holland-indiai szigeteken** s az amerikai flotta nem akadályozhatja meg a legfontosabb hadműveleti pontok elfoglalását, mert **nyilvánvalóan parancsa van a tengeri ütközet elkerülésére.** A hatalmi súlypont forradalmi módon eltolódik a délkínai partvidéken és a szigetvilágban s **ez a felmérhetetlenül fontos esemény, tavaszig rávetíti komor árnyékát az angolszász-szovjet szövetség európai és afrikai törekvéseire is . . .**

JAPÁN HÍDÉPÍTŐK
Szimboluma ez a kép egy öntudatos nagy nemzet törhetetlen akaratának.

KOTARO NAKAMURA
tábornok rendezte az elmúlott héten a japán hadsereg óriás díszszemléjét, a keletázsiai győzelmek megünneplésére.

JAPÁN CSAPATOK
átkelnek egy gyorsan épített hídon, az ellenség megkerülésére.

NINCS AKADÁLY!
A folyók torkolatáig befutó nagy japán hajókról ágyút és lőszert a vizen át szállítanak partra a katonák.

KÖZELHARCBAN EGY ANGOL LAKÓTELEP TERÜLETÉN.

ROHAM AZ ELLENSÉGES ÁLLÁSOKRA.

GYŐZELEMRE!

ELETÁZSIÁBAN

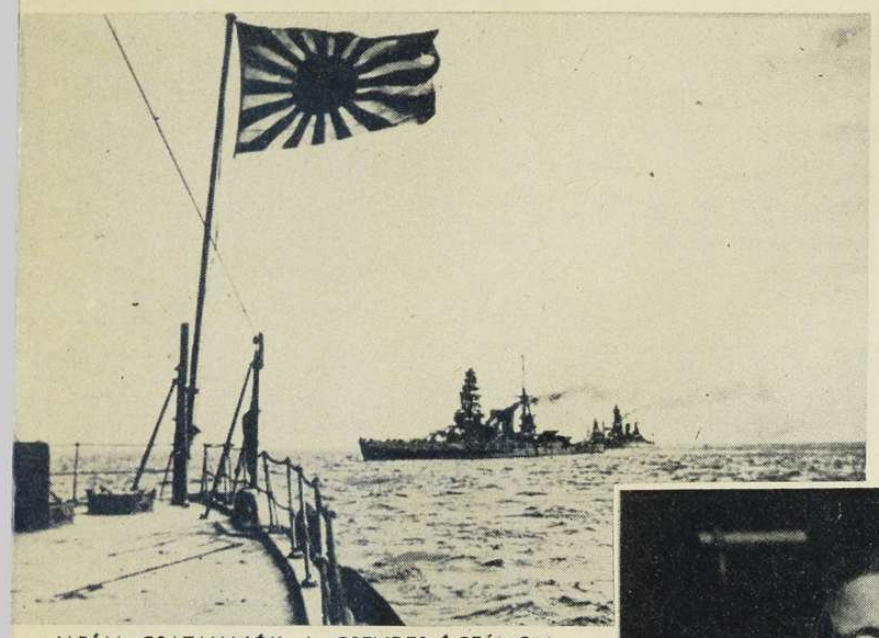

JAPÁN CSATAHAJÓK A CSENDES-ÓCEÁNON

A DERÉK FÜLÖPSZIGETI BENNSZÜLÖTTEK
mulva nézik az óriás átalakulást, de nem ellenségei az új rendnek...

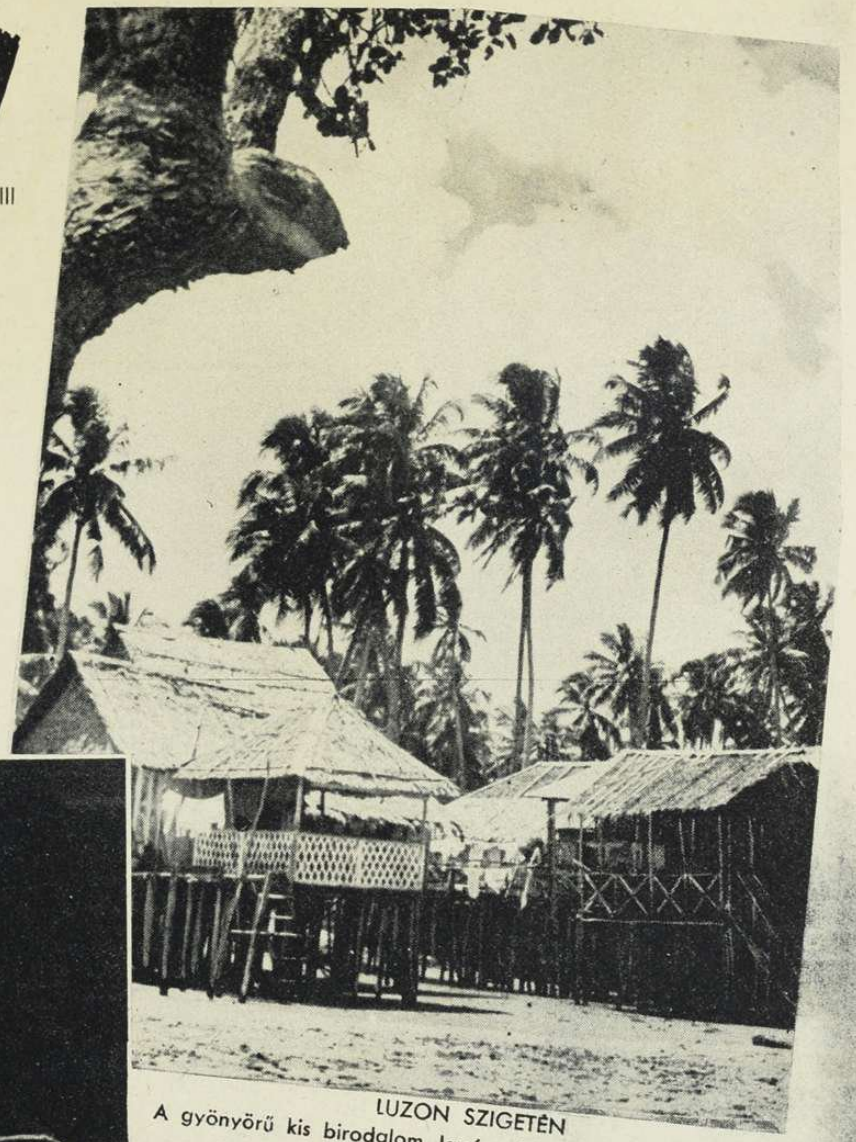

LUZON SZIGETÉN
A gyönyörű kis birodalom Japán elvitathatatlan légi, tengeri és szárazföldi támaszpontja

PARANCSKIADÁS A JAPÁN REPÜLŐKNEK

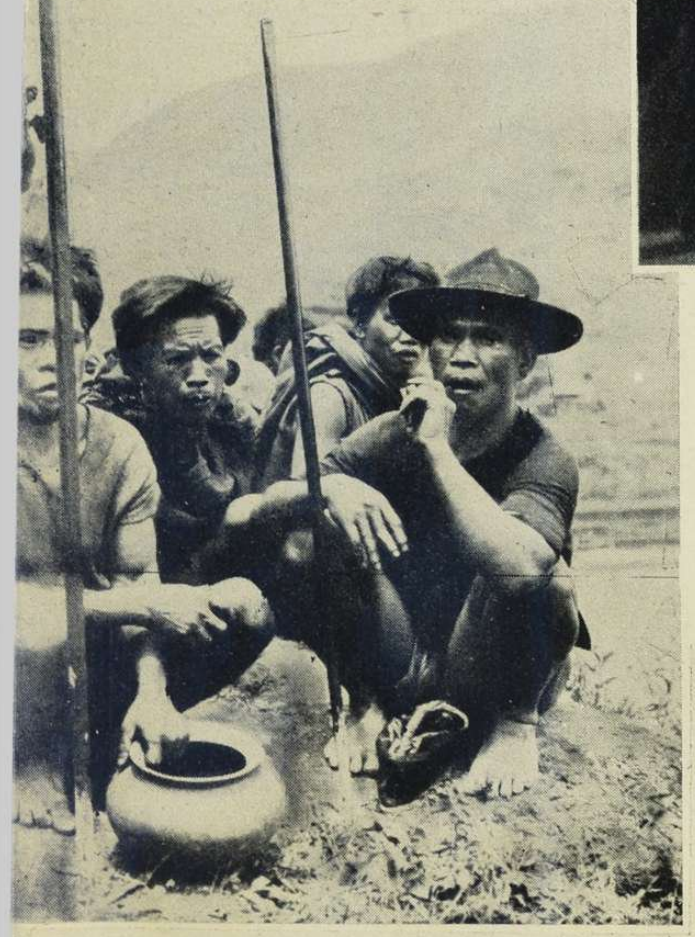

↑ JAPÁN MATRÓZ RIZSEBÉDJE.
A fülöpszigeti rizsföldek bőven ontják a termést

JAPÁN GÉPPUSKA
zária el a visszavonulás útját az angolok elől. Harc vagy megadás a hosszú és ↓ jogtalan keletázsiai uralom ára...

ÚJ CÉLOK FELÉ INDUL A JAPÁN ROMBOLÓ S HARCÁT A BÁTRAK SIKERE KORONÁZZA...

RÉGI MAGYAR VILÁG

A száz év előtti ujságokból mit olvashatott a fővárosban lakó előfizető a vidéki városokról?

A korabeli lapok is dolgoztak vidéki levelezőkkel, akik azonban feljegyzésre méltó eseményeknek túlnyomó részben csak a báli tudósításokat tartották. *E sokféle és sokfelől érkező tudósításokból a mai kor olvasója valósággal azt a meggyőződést merítheti, hogy egész Magyarország, novembertől tavaszig egyfolytában táncolt.*

A táncmulatságok terén akkor terjedt el Pestről egy új tánctalálmány az úgynevezett *«körmagyar»*, amit az országban széltében mindenfelé tanultak, s ez a divat lendületes nemzeti hangulatot adott a táncmulatságoknak.

Ezek előrebocsátásával kezdhetjük a beszámolónkat, mindenekelőtt egy egészen szokványos báli tudósítással.

GYÖR: «...A januári táncvigalmunknál lehetetlen elhallgatni, hogy némely ifjaink csak a körmagyart lejtették zekében, a többi táncot frakkban. *Mintha szégyelnék a külföld szokásait sérteni és megvetni.* Ezáltal uraink azt mutatják ki, hogy szégyenlünk magyarok lenni, vagy legalább, egész magyarok. Hölgyeink nagy része rövidujjú veres, vagy kék bársony mellénykében volt, mely alól dús redőkben folyt le egész a kisded lábakig a hullámzó selyem. A mellénykék ezüsttel zsinórozvák, pazarlásig pompás öltözetek valának. Társalgási nyelv — kivéve a kiveendőket — magyar, s ami legszebb, *a helyben szállásoló idegenajkú katonatiszt urak is iparkodnak nyelvünket sajátjokká tenni...»*

GYÖNGYÖS: «...Nálunk gróf *Wallmoden Gimborn* vasas ezrede szállásol, s ezen ezred hangászkara varázsolta bájhangzatú zenészetével lábaink alá a sok keringőt, franciát, cottillont s reszelőt, — így nevezik e tájon a népszerű, friss táncnak egy sajátságos német —, elannyira, hogy elragadtatásunk közepette *még a körtáncot is frakkban rakták ki, amúgy ős Kinizsi dagállyal.»*

Egy erdélyi városkában az új találmányú körmagyar körül furcsa bonyodalmak keletkeztek:

DÉES: «...Mult hó közepe felé érkezett városunkba *Ehrstein György* úr, körtánctanító s minden társadalmi osztály tagjai hű buzgalommal siettek az oly szép hírű körtánc betanulására. Alig egy pár napra azután adá hírül egy más jelentés, hogy L. J. és Gy. F. urak, — egyik megyénk fiai — *hasoncélból* körünkbe jövének. Csakhamar kiviláglott Gy. F. úr saját vallomásából, hogy a körtáncot, amit tanítani szándékozik, maga alkotá, annálfogva minden más körtáncok fölött áll, *s ami Ehrstein úréhoz legkevésbbé sem hasonlit.* És most lőn szörnyű szakadás. Egyesek éppen nem, mások Ehrsteintől; mások a két úrtól határozák el a körmagyart betanulni. *Hiába minden törekvés az egyesítésre...»*

A táncon kívül azonban komolyabb társadalmi kérdések is érdekelték a magyar vidéket:

MARAMAROSSZIGET: «...A szigeti műkedvelők a kolduló szegényeket felsegítő társasága, hogy a házaló koldusokat *a fáradalmas éhhaláltól megmentsék*, a város tánctermében a színpad ízletes festményű függönyei közt művészi előadást tartottak, melyen *Székely Imre* művész és lánglelkű hazafi — mielőtt műutazásra indulna — *hangversenyt adott.* Előadás alatt az érdekes arcú ifjú zongorájába nyúl, s szedi ujjain annak lelketlen kebeléből a lélek-andalító, szívemelő és érzelemlázasztó hangokat. Utána szavalások következtek, berekesztésül a Rákóczi-indulót hallók Liszt szerint; végre némely ellelkesült ifjak kívánatára két, magyar szívből szakadt darabbal, melynek egyike *«Mariskám, Mariskám eszem a szivedet»*, másika *«Szép állat a liba»* vala, kedveskedék a hallgatóknak. Utána éljenözön és tapsvihar hangzott és csattogott.»

PAPA: «...Horváth József sümegi mester 11 éves lánya és mind csupa fiatal művész szerepelt estélyünkön. Valamint dícséretet érdemel a kar, mely díj nélkül ajánlkozott segédül, úgy nem volt szép, habár a tiszta jövedelem fele az énekiskolának volt adva, hogy ez intézetnek igazgatója és tanítója egy lépést sem tettek a hangverseny ügyében, sőt amaz azt követelte, hogy mivel a verseny az énekiskola javára adatik, az intézet minden tagja szabad belépti jegyet kapjon s ennek ellenkező esetében meg sem jelend, — emez pedig ármányaival és halaszgatásaival az egészet buktatni akará. *Hallgató nem igen sok volt,* tiszta jövedelem 50 forint, mi egy várostól, melyben 15.000 lélek lakik, nem nagy áldozat.»

Más emberek, más lelkület:

NAGYVÁRAD: «...Főbbrendű hölgyeink a szenvedő emberiség iránti részvétből, mellőzve az előítéleteket, s kezétfogva az akadémiai ifjúsággal, színdarabok előadásával segítik növelni a jótékony intézetek pénzalapját. És a pesti úrhölgyek? Nagyon készülnek a kaszinó-bálra.»

PÉCS: «...A városi tanács hetenkint pénteken a valóságos szegények közt, mindig nyilvánosan, *ötvennégy forintot oszt ki* s minden év végeztével a számadást közhírré teszi. Vajjon mi történik a szegények ügyével fővárosunkban? *Az, hogy őket koldulni hagyjuk...»*

ZILAH: «...A legutóbbi közgyűlésen olvastatott a nemeslelkű *Wesselényi Miklós* bárónak ama levelét, melyben a Zilahon alapítandó kisdedóvó intézethez *ezer forinttal járulni igérkezik.* Varázserővel vonta ez maga után Zilah városa csaknem minden módos polgárát és mind egyszerre nyúlt szívéhez és zsebéhez, kitenni az összeget, mi az intézetet állandósítsa, hogy már szinte nem hiányzik más, mint a minden pillanatban érkezendő nevelő, ki azonnal kész lakába szállhat.»

Az országban sokfelé lelkes építő munka is folyik:

SZABADKA: «...Hol hajdan egész mérföldekre, tengerhomok között, az ember nem láthatott egyebet, mint eget és ismét homokot, jelenleg beültettetett a föld s több helyen igen szépen növekedő fákat szemlélhetünk. Mindezt az évi adózás tevé egy forintnyi adótól értékarányhoz képest fizetendő 15 krajcárokkal. — *Mit mond erre Pest városa és a rákosi sivatag?»*

SZATHMÁR: «...A Szamos vize szabályozása már megkezdődött, a mívelhető föld ezáltal ezer holddal fog szaporodni, hát még ama tetemes haszon, melyet a szabályozott medrek miatt a víz kicsapásától megmentett gazdák nyernek! — *Mondják, hogy a fővárosban is komolyan hozzá fognak látni a térézvárosi pocsolyák felszárításához, tudniillik mihelyt a tavaszi erős szelek beállandanak szárítónak...»*

ESZTERGOM: «...*Hercegprímásunk* a közlekedés kényelmére a Garam-folyóra Párkány és Kövesd határában hidat akar építtetni, melynek helye megyei küldöttség által fog kijelöltetni.»

Általános képet is adnak a tudósítások a beküldő városáról:

PÉCS: «...Házaink számmal, utcáink magyar elnevezéssel rendeztetnek. Egy könyvkereskedésnek szüksége nagyon éreztetik, mert egy Bécsből vagy Pestről hozatott kis könyvnyalábért kénytelenek vagyunk legalább egy forint postadíjat fizetni, a legérdekesebb könyvujdonságokat vagy éppen nem, vagy csak akkor kaphatjuk meg, midőn már másutt a feledés örvényébe merültek. Időjárásunk enyhe és kellemes, utaink poroznak. *Vásárunk silány, nincs pénz. Borunk több, mint víz, de senki sem keresi. Szőllőink ára mindinkább alászáll.»*

IPOLYSÁG: «...Szépen szerepelő egyesületünk a *«régiségtársulat»*, mely néhány nevezetes, régi kéziratokkal törökbasáktól, Rákóczitól eredetekkel, római és magyar különféle pénzekkel, fegyverekkel, urnákkal és több efélékkel bír, különösen pedig nevezetes mammut-csontokkal és fogakkal, — *melyek fölött egy világkor gázolt át, — melyet napjainkban az arszlán-uracsok világa váltott fel, noha hisszük, emezek közt is találkoznak elegen, kik tökéletesen ama mammutkorba is,* be illenének...»

BAJA: «...A nemesi kaszinó és a polgári egyesület egybeolvadván, társalgó körünk már 148 rendes tagra szaporodott. Köztük több táblabíró, ügyvéd és más tisztesbeket számlálunk. *Van termünk, bár tekeasztalunk nincs, de hozatni elhatároztuk, csak még az engedelem kinyerése hiányzik, mert ez itt az uradalmi jogok körébe tartozik...»*

KOMÁROM: «...Ezentúl a gabonával terhelt hajók határozatlan summáig biztosíthatók, a gubacs, dohány, repce, kender és lennek pedig kétharmada negyvenezer forintig fogadtatik el biztosíthatónak.»

SOPRON: «...*Hoffer Péter* és *Flandorffer kereskedő* urak e városban is *takarékpénztárt* szándékoznak felállítani.»

A százév előtti világ népoktatásába enged bepillantani az alábbi hír:

BARACSKA: (Bács vm.) «...*Ledniczky Antal* plébánus, nemcsak szószékről hangoztatá, a nevelésről szóló oktatásait, hanem a szülőket egyaránt buzdítá hogy azt el ne hanyagolják, minek következése az lőn, hogy míg korábban 5, 6, 10 tanítvány volt, *mult nyáron már mintegy másfélszáz járt iskolába, kiknek száma maiglan harmadfélszázra szaporodott.»*

Az érem másik oldalát mutatja a következő hír:

NAGYKANIZSA: «...A mult nyáron újonnan épült *izraelita iskola* mult év december 31-én ünnepélyesen megnyittatott. *A mindkét nemű iskolás gyermekek száma 320.* Ezek 8 tanító és két tanítónő által oktattatnak.»

Ebből a sokszínű csokorból most selejtezzük ki a bogáncsokat:

EGER: «...*A kártyadüh annyira el van terjedve, hogy az minden rendbeliek által feltűnően gyakoroltatik.* Korcsmákban és egyéb ily helyeken némi korlátozás ugyan észrevehető, de annál korlátlanabbul folynak a mindennemű hazárdjátékok a kaszinóban, hol ezernyi vesztségekről nem éppen alaptalan hírek kalandoznak szájról-szájra. És a köznép? *Hivatkozik az efféle példákra és — ferblizik...»*

Egy másik kis város közvéleményét erősen foglalkoztatja egy akkor még teljesen újszerű *kiadóbotrány.* A botrány szenvedő szereplője *Svastics János* táblabíró és zeneszerző volt, akinek szerzeményei a korabeli hangversenydobogókon állandóan szerepeltek, különösen egyik magyar ábrándja zongorán:

VESZPRÉM: «...Svastics János magyarját méltóságos Horváth Jánosné tanácsosnének ajánlotta *«Zalabéri búcsú emléke»* cím alatt. A méltóságosnő hű tisztelője a szerzőnek, *Mahler nevű izraelita,* volt zongoramestere által a művet Bécsbe küldé Haslinger Tóbiás műárushoz, kinyomatás végett. *Mahler úrnak a nyomtatási költséget előlegezve.* Féléve mult és a kiadásról semmi tudomás. Méltóságos Horváthné kétsége elhárítása végett egy Bécsbe utazót bízott meg, tudakozódni a zenemű kiadásának mibenléte iránt. Ezen utazó meghozott egy példányt Haslinger Tóbiástól, mint saját tulajdonában kiadottat, mert *Mahler úr a neki előlegezett kinyomási pénzt zsebébe dugta és Haslingernek a zeneművet egyszerűen eladta...»*

Ez egy úgynevezett intellektuális bűntett volt s távolról sem olyan következményű, mint az alábbi:

BARANYA: «...Az e megyében dúló rabló csoportnak két főcinkosa három majsi jobbágy által elfogatott, az első közülük, *Jankovics Mihály, rögtönítéletileg ki is végeztetett,* a másik pedig a rögtöni haláltól felmentetett és az illető katonai hatóságnak, mint szökevény átadatott...»

Érdekes és tanulságos dolog, így visszanézni 1842-re s tudni, hogy sokat haladtunk és sok mindenben, — jóban és rosszban egyaránt, — *magyar folytatásai vagyunk az időtlen időknek...*

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, VIII., József-körút 5. Telefon: 137—103 — Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. em. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Kéziratok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

GAZI GENTLEMAN SZINGAPURBAN...

HINTA-PALINTA.

Churchill—Roosevelt—Litvinov megbeszélés Washingtonban...

— Hát nem lettünk szebbek a háború alatt...

UTOKRATA—BOLSEVIKI HŰSÉGFOGADALOM.

«Szakadjon rád a felkelő nap és száradjon el a karod, nem leszek hűséges hozzád!...»

— Ez a Lampenduft egy destruktiv zsidó! Azt vágta a szemembe, hogy na, — és ha mégsem az angolok győznek?...

VIDÁM SZALADÁS.

Londoni megbízható hírek szerint, az angol katonák pacogó énekszóval hátrálnak a japánok elől...

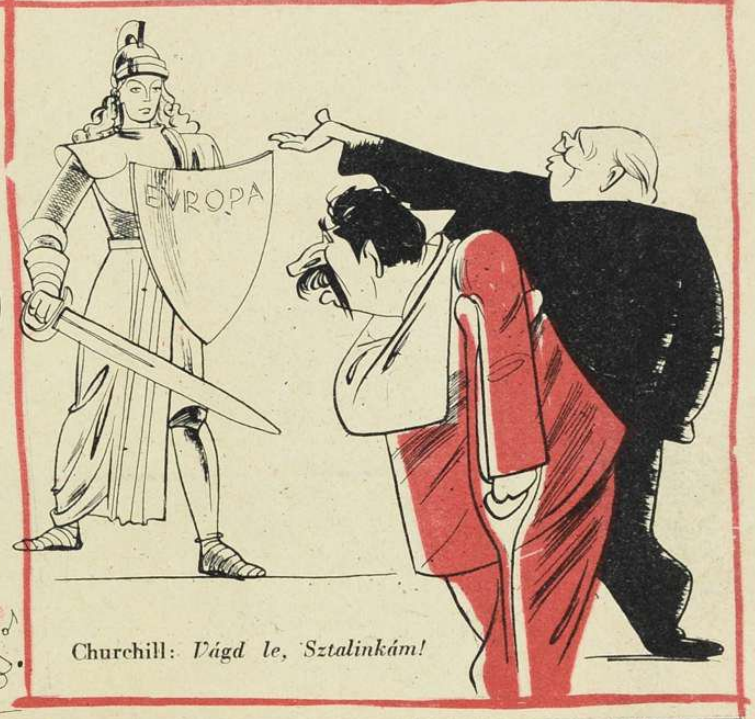

Churchill: *Vágd le, Sztalinkám!*

GYORS ELINTÉZÉS.

— «Igazolja magát!»
— «Na, ne firtassuk a dolgot, — vigyen be...»

AMERIKAI FÖLÉNY A CSENDES-OCEÁNON.

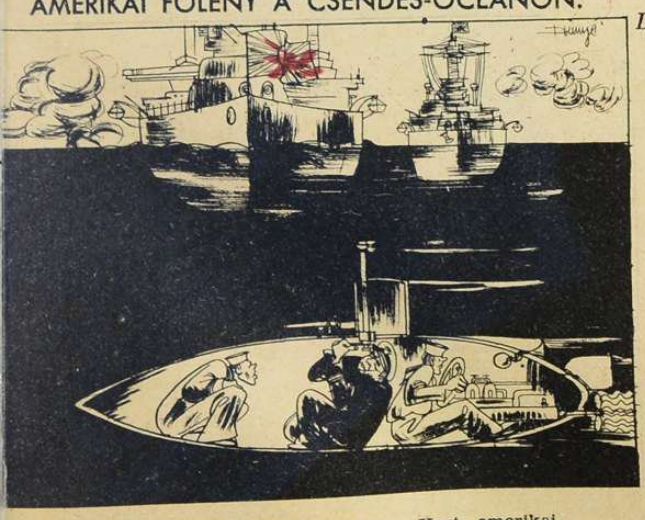

(Hivatalosan jelentették, hogy Hart amerikai tengernagy, a flotta parancsnoka tengeralattjárón érkezett meg Jáva szigetére. Alul a fölény s fölül a japán csatahajó...

AMERIKAI TÁRSASJÁTÉK...

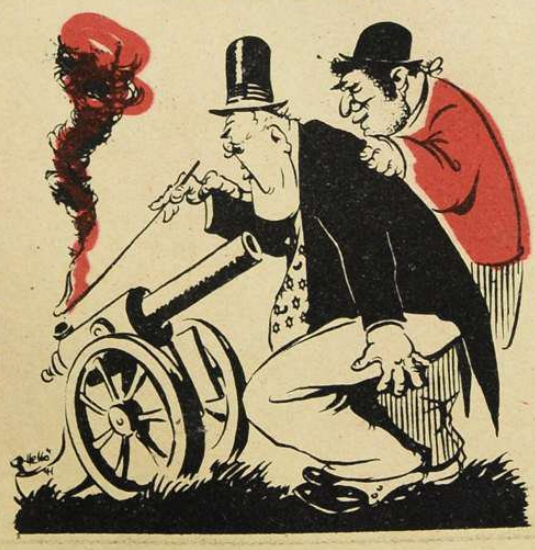

Roosevelt: *Csak kapaszkodj meg, kisöcsém, úgyis én kormányozok...*

(Kladderadatsch.)

SZINGAPUR

A REJTELMES VÁROS...